

Άποκαλυπτήρια προτομής του Δρυϊνού-πόλεως και Άργυροκάστρου Σοφianoῦ

www.ekklisiaonline.gr

Τὴν ἐκδήλωση χαιρέτισαν ὁ Δήμαρχος Δροπόλεως κ.Δημ.Τόλης, ὁ Γενικός Πρόξενος Ἀργυροκάστρου κ.Δημ.Ζαχαρίδης καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως τῶν ἀπανταχοῦ Πολυτσανιτῶν κ.Νικ.Παπατῶνης.

Κύριος ὁμιλητὴς στὴν ἐκδήλωση ἦταν ὁ καθηγητὴς τοῦ Α.Π.Θ. καὶ πρῶην κοσμητῶν κ.Μιχαὴλ Τρίτος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἀντιστάσεις κατὰ τῶν ἐξισλαμισμῶν στὴν

ρικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας νὰ προβεῖ στὴν ἐπίσημη ἀγιοκατάταξη τοῦ Σοφianoῦ, ἀφοῦ στὴν περίπτωση τοῦ ὑφίστανται ὅλες οἱ

τῆς μοναστηριακῆς σχολῆς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Πολυτσανῆς. Μὲ κέντρο τὸ ἱστορικό αὐτὸ μοναστήρι ὁ λαμπρὸς αὐτὸς Ἱεράρχης ἔκανε περιοδεῖες στὶς γύρω περιοχές, στηρίζοντας τοὺς καταπονημένους ραγιᾶδες.

Ὁ Δρυϊνούπόλεως Σοφianoῦ ὑπῆρξε ὁ πρῶτος πού σήκωσε τὸ λάβαρο τοῦ ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἐξισλαμισμῶν στὶς δύσκολες περιοχές τῆς ΒΔ Ἑλλάδος. Δικαιολογημένα, θεωρεῖται πρόδρομος τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μαζί μετὸν μοσχοπολίτη Νεκτάριο Τέρπο καὶ τὸν ἅγιο Κοσμά τὸν Αἰτωλό.

Περαινώντας τὸν λόγο του ὁ ὁμιλητὴς, ἀφοῦ συνεχάρη τὴν Ἐνωση τῶν ἀπανταχοῦ Πολυτσανιτῶν γιὰ τὴ λαμπρὴ αὐτὴ πρωτοβουλία, εὐχήθηκε σύντομα ἢ μαρτυ-

προϋποθέσεις ἀγιοκατατάξεως, ὅπως ἡ ὀρθόδοξη διδασκαλία, τὰ θαύματα καὶ κυρίως ἡ ὁμόφωνη διακήρυξη τῆς ἀγιότητος τους ἀπὸ τὴ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας, δηλ. τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ προτομή, ἡ ὁποία κοσμεῖ τὴν κεντρικὴ πλατεῖα τοῦ χωριοῦ, εἶναι ἔργο τοῦ βορειοηπειρωτῆ γλύπτη Εὐαγγέλου Ἡλία.

Τὴν ἐκδήλωση παρακολούθησε πλῆθος κόσμου πού ἦρθαν στὴν Πολύτσανη ἀπὸ διάφορα μέρη γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό.

Μέ κάθε λαμπρότητα ἔγιναν στὴν ἱστορικὴ Πολύτσανη Πωγωνίου τῆς Βορείου Ἡπείρου τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Ἐπισκόπου Δρυϊνούπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου Σοφianoῦ (1672-1711). Τὴν ἐκδήλωση ὀργάνωσε «Ἡ Ἐνωση ἀπανταχοῦ Πολυτσανιτῶν» πού ἐδρεῖ στὴν Ἀθήνα

Ἀλβανία. Ἡ περίπτωση τοῦ Δρυϊνούπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου Σοφianoῦ».

Ὁ ὁμιλητὴς ἀναφέρθηκε στὴ μεγάλη προσωπικότητα τοῦ Δρυϊνούπόλεως Σοφianoῦ, ὁ ὁποῖος στὰ δύσκολα χρόνια τῆς σκλαβιάς μετὸ κήρυγμα καὶ τὴ γενικότερη πνευματικὴ του κινητοποίηση ἀνέστειλε τὸ κύμα τοῦ ἐξισλαμισμού καὶ ἀποφεύχθηκε ὁ ἐκτουρκισμός. Ἰδιαίτερη ἀναφορά ἔκανε στὴν ἴδρυση ἀπὸ τὸν Σοφianoῦ

Ἐνημέρωση τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης γιὰ τίς διακρίσεις σέ βάρος τῶν Βορειοηπειρωτῶν

Ὅλα τὰ τρέχοντα, ἀλλὰ καὶ τὰ διαχρονικά ζητήματα πού ἀπασχολοῦν τὴν Ἑλληνικὴ Μειονότητα τῆς Ἀλβανίας τέθηκαν ἀπὸ ἀντιπροσωπία τῆς «Ὁμόνοιας» σέ συνάντηση πού ἔγινε μετὴν Ἀποστολὴ τῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολούθησης τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὀλομέλειας τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, πού βρίσκεται στὰ Τίρανα (25 ἕως 29 Σεπτεμβρίου) στὰ πλαίσια σύνταξης τῆς ἐπικαιροποιημένης Ἐκθεσῆς γιὰ τὴν Ἀλβανία. Ἡ ἀντιπροσωπία ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Βασιλῆ Κάγιο, τὸν Πρόεδρο τοῦ ΚΕΑΔ Βαγγέλη Ντοῦλε καὶ τὸ μέλος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου Μιχάλη Νάτση.

Βασικὸ θέμα τῆς ἐνημέρωσης ἀποτελέσει τὸ ζήτημα τῆς αὐθαίρετης καὶ παραβαίνοντος τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τίς πρακτικὲς τοῦ

Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης σύλληψης τοῦ κ. Φρέντη Μπελέρη καὶ τῆς στέρησης τῆς διαδικασίας ἀνάληψης καθηκόντων του ὡς ἐκλεγμένου Δημάρχου Χειμάρρας.

Ἐκτενῆ ἀναφορά ἔγινε καὶ γιὰ τίς μεθοδεῖς πού γίνονται στὴ διάρκεια τῆς ἀπογραφῆς καὶ εἰδικότερα τοῦ δικαιώματος αὐτοπροσδιορισμοῦ τῆς ἐθνικῆς καταγωγῆς, θρησκείας καὶ μητρικῆς γλώσσας. Εἰδικὰ ἐνημερώθηκαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Κ.Ο. τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης γιὰ τίς διαπιστώσεις τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ διενέργειας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν δεδομένων καὶ πού ἔχουν καταγγελεῖ μετὸ προχθεσινὴ τῆς ἀνακοίνωσης.

Ἐπίσης ἀντικείμενα συζήτησης ἦταν ἡ καταπάτηση τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐθνικῆς Μειονότητας γιὰ τὴν ἐκπαίδευση στὴ μητρικὴ Ἑλληνικὴ

γλῶσσα, τὸ περιεχόμενο τῶν σχολικῶν ἐγχειριδίων πού βρῖθουν ἱστορικῶν ἀνακρίβειῶν καὶ συντηροῦν κλίμα καχυποψίας κί ἐγείρουν ζητήματα ἐδαφικῶν διεκδικήσεων, τὴν μὴ ἐφαρμογὴ νομικῶν δεσμεύσεων γιὰ τὴν χρῆση τῆς μητρικῆς γλώσσας στὴ δημόσια σφαῖρα καὶ ἐνημέρωση, τὸ ζήτημα τῆς καταπάτησης τῶν πρῶτων τῶν μελῶν τῆς ΕΕΜ, τὸ περιεχόμενο καὶ τίς προκλήσεις ἀπὸ τὰ ΜΜΕ πού καθιστοῦν εὐάλωτη τὴν θέση τῆς ΕΕΜ, τίς στερήσεις σέ ὑποδομές πού δυσκολεύουν τὴν πρόσβαση τῶν μελῶν τῆς στίς πατρογονικὲς ἐστίες, τὰ φαινόμενα παρεμπόδισης κί ἐλέγχου στὰ σημεῖα μεθοριακῆς κυκλοφορίας γιὰ μέλη τῆς κοινότητας, τὴν ὑπόθεση τῆς ἐκτέλεσης ἀπὸ ἀστυνομικὲς δυνάμεις τοῦ Κ. Κατσίφα κ.α.

«Πρωινὸς Λόγος Ἰωαννίνων»

Μία ύπουλη πράξη από τόν έφιάλτη του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού

Η Ιταλική εισβολή του 1923 στην Κέρκυρα

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας, Καθηγητής Φιλολογος, συγγραφέας

Τόν Δεκέμβριο του 1913, με το Πρωτόκολλο της Φλωρεντίας, οι Μεγάλες Δυνάμεις (ικανοποιώντας γεωστρατηγικές επιθυμίες της Ιταλίας και της Αυστροουγγαρίας) κόβουν την Ήπειρο σε δύο τμήματα και δίνουν το βόρειο τμήμα της στο Άλβανικό κράτος. Από τότε περίπου ξεκινά μια σειρά άνθελληνικών κινήσεων της Ιταλικής εξωτερικής πολιτικής κατά της Ελλάδος, με άμεσο θύμα και τόν Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό.

συνόρων, στρατηγού Ένρικο Τελλίνι, και της ακολουθίας του, στις 27 Αυγούστου 1923 στον δρόμο Ίωαννίνων-Κακαβιάς.

Δίχως να περιμένει τα πορίσματα των έρευνών των ελληνικών αστυνομικών αρχών, η ιταλική πλευρά θεώρησε την ελληνική κυβέρνηση υπεύθυνη για τόν έγκλημα και της απέστειλε στις 29 Αυγούστου τελεσιγραφική διακοίνωση 24ώρου προθεσμίας. Οι όροι της ιταλικής διακοίνωσης ήταν υπέρμετρα σκληροί και άφοροῦσαν: 1) απόδοση τιμών στην ιταλική σημαία και στις σορούς των δολοφονηθέντων, 2) αίτηση συγγνώμης προς την Ιταλία, 3) τέλεση μνημοσύνου με παρουσία του ύπουργικού συμβουλίου, 4) συμμετοχή του Ίταλου στρατιωτικού ακόλουθου στην Αθήνα στις ανάκρισεις, 5) καταδίκη των ένόχων σε θάνατο και 6) καταβολή 50.000.000 λιρετών στην Ιταλία.

Εφημερίδα της εποχής αναφέρεται στον βομβαρδισμό της Κέρκυρας από τους Ίταλους

Θράκη και την Μικρά Άσια, δέν είχε περιθώριο πολεμικής απάντησης.

Μόνη έλπιδα ήταν η προσφυγή στην Κοινωνία των Έθνών. Σε αυτήν κατέφυγε η Έλλάς. Ένώ η Κοινωνία των Έθνών καταδίκασε την Ιταλική εισβολή και κατοχή στην Κέρκυρα, τόν θέμα παραπέμφθηκε στην Διάσκεψη των Πρεσβευτών, διότι άφοροῦσε πολεμική πράξη. Η Ίταλία και η Έλλάδα δεσμεύτηκαν να υπακούσουν στην απόφαση του.

Τελικά, η Διάσκεψη ικανοποίησε τις ιταλικές απαιτήσεις και όρισε στην Έλλάδα να άπολογηθεί και να πληρώσει άποζημιώσεις, μιά άποφαση που έγινε δεκτή άπό εκείνη. Τόν ιταλικόν φασιστικό καθεστώς είχε καταφέρει να έπικρατήσει στην πρώτη του μεγάλη διεθνή άναμέτρηση

ξη ισχύος των Ίταλών, που χτύπησαν τόν βασικό σημείο έλέγχου της Έλλάδος προς την Άδριατική θάλασσα, την Κέρκυρα. Αύτη η τακτική θά κορυφωθεί τόν 1940 με την Ιταλική εισβολή στην Έλλάδα, μέσα άπό τά έδάφη της Βορείου Ήπειρου.

Γιά τήν ιστορία να αναφέρουμε, ότι η δολοφονία Τελλίνι και των ακόλουθων του δέν μπορεί να έξιχναστεί ποτέ, ένώ η ελληνική κυβέρνηση προσπαθούσε να πείσει τόν Μουσσολίνι ότι οι δολοφόνοι του Τελλίνι δέν ήταν Έλληνες αλλά ληστές άλβανικής καταγωγής. Είχε συγκροτηθεί μιά διεθνή Έπιτροπή διερεύνησης του έγκλήματος, με έπικεφαλή Ιάπωνα. Παρότι η Έπιτροπή συγκέντρωσε άρκετά στοιχεία που άθώωναν την ελληνική

Γκραβούρα άποτυπώνει τόν ιταλικόν βομβαρδισμό της 31.8.23

Τμήμα αυτής της πολιτικής άποτελεί ένα αισχρό γεγονός, που έλαβε χώρα τόν Αύγουστο του 1923, όταν η Ίταλία (που ήδη έδω και 10 μήνες διοικούσαν άπό τόν Μπενίτο Μουσσολίνι) έπιτέθηκε και κατέλαβε τόν νησί της Κέρκυρας, προξενώντας δεκάδες θύματα.

Άφορμή η διευθέτηση των συνόρων με Βόρειο Ήπειρο

Τόν όλο θέμα σχετίζεται με τήν πορεία του Βορειοηπειρωτικού, καθώς ξεκινά άπό τήν προσπάθεια να διευθετηθούν τά σύνορα Έλλάδος και Άλβανίας. Άφορμή για τήν ιταλική εισβολή στην Κέρκυρα άποτελεσε η δολοφονία του Ίταλου άντιπροσώπου στην Διεθνή Έπιτροπή διαχάραξης των έλληνοαλβανικών

Οι Ίταλοι κάνουν εισβολή και κατοχή στην Κέρκυρα, προκαλώντας δεκάδες θύματα

Στις 31 Αυγούστου 1923 έγινε η Ίταλική έπίθεση. Εκείνη τήν στιγμή οι Ίταλοι διέθεταν υπεροπλία σε άέρα και θάλασσα. Προηγήθηκε βομβαρδισμός του νησιού. Οι Ίταλοι βομβάρδισαν τά στρατιωτικά φρούρια της Κέρκυρας και σκότωσαν 15 πρόσφυγες εκ της Μικράς Άσίας (κυρίως άνήλικους Άρμενιους). Μετά άπεβίβασαν στρατιωτικές δυνάμεις. Η Έλλάς, που μόλις έβγαине άπό τήν Μικρασιατική Καταστροφή και είχε πλημμυρίσει με πρόσφυγες άπό τήν Ανατολική

Ίταλοί στρατιώτες άποβιβάζονται στην Κέρκυρα μετά τόν βομβαρδισμό.

«Ο ελληνικός λαός δέν θά λησμονήσει τήν ιταλικήν αυτήν στάσιν μέχρι της 28 Οκτωβρίου 1940...»

Οι Ίταλοι εισβολείς έμειναν στην Κέρκυρα έως τις 27 Σεπτεμβρίου. Ήταν μιά άκόμη Ιταλική έχθρική πράξη κατά της Έλλάδος, μιά άπό τις πολλές που συνδέθηκαν με τήν άτυχη πορεία του Βορειοηπειρωτικού. Ουσιαστικά ήταν μιά έπίδει-

πλευρά, η Πρεσβευτική Διάσκεψη είχε πάρει τις άποφάσεις της, όπως είδαμε. Όπως ανέφερε ό Στρατηγός Κλεάνθης Μπουλαλάς, στο βιβλίο του «Η Έλλάς και οι σύγχρονοι Πόλεμοι», σελ. 338, κατά τήν Κατοχή αυτών των 27 ήμερών «οι Κερκυραίοι έδειξαν στάσιν κατά πάντα έλληνοπρεπή και γενναίοφρονα. Και ό ελληνικός λαός δέν θά λησμονήσει τήν ιταλικήν αυτήν στάσιν μέχρι της 28 Οκτωβρίου 1940, ότε θά δώσει τήν έμπρόπουσαν απάντησιν».

ΑΛΒΑΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΜΠΕΛΕΡΗ.

Στις φωνές που άκούστηκαν υπέρ του Φρέντη Μπελέρη, προστέθηκε και αυτή του γνωστού στην Άλβανία δημοσιογράφου Τελνίς Σκούκι, που ζή και εργάζεται στην Νορβηγία, όπου άναγκάστηκε να καταφύγη λόγω των διώξεων και των άπειλών, που υπέστη στη χώρα του.

Ό κ. Σκούκι, σε πρόσφατη άνάρτησή του σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης έγραψε, μεταξύ άλλων, και αυτά : «Μέ πλήρη πεποίθηση είμαι άλληλέγγυος στον Φρέντη Μπελέρη. Η φυλακισή του... άποτελεί ξεκάθαρη παραβίαση των αξιών της ίσονομίας και της έλευθερίας των ατόμων... Τόν να είσαι με τόν Φρέντη Μπελέρη σημαίνει ότι είσαι με τόν μέρος της δικαιοσύνης και της έλευθερίας των ατόμων, άνε-

ξάρτητα άπό τόν εθνικό τους υπόβαθρο». Και προσθέτει, λέγοντας τόν αυτονόητο: «Ό κ. Μπελέρης καταδιώκεται όχι για λόγους δικαιοσύνης, όπως είναι ό κύριος ίσχυρισμός της Άλβανικής πλευράς, αλλά για άλλότρια πράγματα, κάτι, που όλο και περισσότερο άποκαλύπτεται άπό τήν εξέλιξη της υπόθεσης».

Και ό Άλβανός δημοσιογράφος καταλήγει : «Γί αυτό και άπό τά εύρωπαϊκά φόρα προτρέπεται συνεχώς η κυβέρνηση της Άλβανίας να έπιτρέψει τήν όρκωμοσία ως δημάρχου του Φρέντη Μπελέρη».

“B.B.”

ΤΑ ΤΕΚΤΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1949-1960

Γιώαννης Σ. Παπαφλωράτος, Νομικός-Διεθνολόγος, Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

Σύμφωνα με τα στρατιωτικά αρχεία, κατά την διάρκεια της επιχειρήσεως για την κατάληψη του όρους Βίτσι, οι κυβερνητικές δυνάμεις έδεχθησαν συνεχή και καταγιστικά πυρά από το αλβανικό έδαφος, ενώ επισημάνθηκαν και τμήματα τα οποία πολεμούσαν φανερά στο πλευρό των ανταρτών. Το γεγονός αυτό προκάλεσε την όργη των Αθηνών. Μάλιστα, όρισμένοι ύπουργοί πρότειναν την πραγματοποίηση μίας επιχειρήσεως εντός του αλβανικού εδάφους αλλά δεν εισακούστηκαν. Μετά την ήττα στο Βίτσι, 4.000 άνδρες και γυναίκες του «Δημοκρατικού Στρατού» όπισθοχώρησαν στην Αλβανία, απ' όπου μετεκινήθησαν έσπευσμένα στον Γράμμο. Μετά την ήττα τους και στο όρος αυτό, όσοι επέζησαν κατέφυγαν στο αλβανικό έδαφος μέσω της διαβάσεως της Μπάρας.

Πάντως, λίγο πρό της όριστικής καταρρεύσεως των ανταρτών, ο ραδιοφωνικός σταθμός των Τιράνων ανέκοίνωσε ότι όποιος Έλληνας περνούσε τα σύνορα θα άφοπλιζόταν, θα συλλαμβανόταν και έπιθετο υπό περιορισμόν. Ήταν σαφές ότι ο Χότζα είχε προδικάσει την έκβαση της μάχης αλλά και όλοκληρου του πολέμου. Έσπευδε, λοιπόν, να άποστασιοποιηθεί έστω την τελευταία στιγμή προκειμένου να άποτρέψει μία εισβολή του άναδιοργανωμένου και νικηφόρου Έλληνικού Στρατού στην βόρεια Ήπειρο. Τα έπομενα έτη έως το 1953, τα Τίρανα κατηγορούσαν συχνά-πυκνά την Αθήνα ότι δόθηεν το έλληνικό έδαφος άποτελοΐσε την βάση για την συγκρότηση άντικαθεστωτικών ομάδων από τους Άγγλοαμερικανούς. Ή έλληνική πλευρά διέψευδε τις κατηγορίες, ύπενθυμιζοντας πως ήταν οι Αλβανοί αυτοί οι όποιοι παρενέβαιναν συστηματικά στις έσωτερικές ύποθέσεις της χώρας μας, ένισχύοντας ποικιλοτρόπως και έως τέλους τους άντάρτες.

Μετά το 1953, ή κατάσταση παρέμενε τεταμένη. Το 1959, το αλβανικό κράτος άφαιρέσε την έλληνική έθνικότητα από τους

κατοίκους τριών έλληνικών χωριών της περιοχής της Χειμάρρας. Την 25η Μαΐου του έτους εκείνου, ό ήγέτης της Σοβ. Ένώσεως Νικίτα Χρουστώφ έπεσκέφθη την Αλβανία. Ή έπίσκεψη διήρκεσε επί 12 ήμέρες. Λέγεται δέ ότι έγραψε τα άκόλουθα στο ήμερολόγιο του: «Κατά την έπίσκεψη μου στην Αλβανία κινήθηκα σχεδόν σ' όλοκληρη τή χώρα και διεπίστωσα μεγάλες διαφορές άνάμεσα στις βόρειες και τις νότιες περιοχές της. Στη νότια Αλβανία ή πολιτιστική άνωτερότητα, αλλά και ή έθνική ίδιαιτερότητα είναι

Άξιοσημείωτες είναι οι δηλώσεις του Γεωργίου Παπανδρέου στην Βουλή των Έλλήνων. «Εκείνο πάντως το όποιο όφείλουν όλοι οι Έλληνικαί Κυβερνήσεις να γνωρίζουν, είναι ότι το θέμα της βορείου Ήπειρου ύφίσταται και ή διεκδικήσεις μας είναι ιερά και άπαραράγραπτος».

καταφανέστατη, άφοϋ ό πληθυσμός στη συντριπτική του πλειοψηφία άποτελείται από Έλληνες. Σέ άντίθεση με την βόρεια Αλβανία, οι νότιες περιοχές, χάρις στο έλληνικό στοιχείο, παρουσιάζουν μία πολύ άνωτερη πολιτιστική εικόνα, κάτι το έντελώς ξεχωριστό από την ύπόλοιπο χώρα.

Αυτήν την πολιτιστική ύπεροχή, όμως, των Έλλήνων του νότου, οι σύντροφοι μας Αλβανοί φαίνεται, ότι όχι μόνον δέν φρόντισαν να άξιοποιήσουν, αλλά, όπως κατάλαβα, προσπάθησαν με κάθε τρόπο να έξαφανίσουν. Όταν έπισκέφθηκα τους Άγιους Σαράντα, ένα πανέμορφο λιμάνι στην Άδριατική, με ύποδέχθηκαν ένθουσιώδη έλληνικά πλήθη, που ζητωκραύγαζαν συνέχεια στην έλληνική γλώσσα. Δημιουργήθηκε μία άτμόσφαιρα καθαρά έλληνική και μόνον τα άγρια πρόσωπα των άστυνομικών και οι μορφές

των Αλβανών έπισήμων, θύμιζαν την αλβανική κρατική παρουσία. Έξέφρασα την έκπληξη και τον θαυμασμό μου στον σύντροφο Ένβέρ Χότζα, για την έντυπωσική παρουσία των Έλλήνων, ό όποιος, φανερά ένοχλημένος, προσπάθησε να με πείσει, ότι πρόκειται για έξελληνισμένους γλωσσικά Αλβανούς...».

Άξιοσημείωτες είναι δύο δηλώσεις του Γεωργίου Παπανδρέου στην Βουλή των Έλλήνων. Ή πρώτη έλαβε χώρα την 31η Μαΐου 1960 και είχε ως άκολουθως: «Καθημερινόν, επέϊγον θέμα (είναι) ή προστασία του πληθυσμού της βορείου Ήπειρου, ή προστασία της

Ό Γεωργ. Παπανδρέου

θέμα, ή διεκδικήσις είναι ιερά και άπαραράγραπτος. Ή διαχείρησις όμως, ό τρόπος και ό χρόνος είναι θέμα κυβερνήσεων. Είναι θέμα των διεθνών περιστάσεων. Είναι θέμα της ιστορίας... Άλλ' έκτός της έθνικής διεκδικήσεως, ύπάρχει και κάτι άλλο καθημερινόν, επέϊγον θέμα: Ή προστασία του πληθυσμού της βορείου Ήπειρου.

Ή προστασία της ζωής, της τιμής και της περιουσίας του. Είς το σημείον αυτό, έχομεν χρέος να διεξαγάγωμεν συνεχώς άγώνας. Οι μάρτυρες άδελφοί μας ζητούν από την Μητέρα πατρίδα μόνον συνεχή στοργικήν συμπάραστασιν. Διότι ζοϋν, υπό το κράτος της άφορήτου τυραννίας,

Ό Σοφ. Βενιζέλος

Και αυτήν την στοργήν, όφείλομεν να τους παράσχωμεν!».

Λίγο άργότερα, ένας άλλος ήγέτης του τότε πολυδιασπασμένου Κέντρου, ό Σοφ. Βενιζέλος, άνέπτυξε το βορειοηπειρωτικό ζήτημα στον Χρουστώφ, κατά την διάρκεια έπισκέψεως του στην Μόσχα. Μετά από πέντε μήνες, ό Σοβιετικός ήγέτης έθεσε το ζήτημα στη διάσκεψη των 81 κομμουνιστικών κομμάτων, προκαλώντας την αντίδραση του Χότζα. Το θέμα άπετέλεσε μία από τις πολλές αίτιες που οι σχέσεις των δύο χωρών έπιδεινώθησαν ραγδαία και ή Αλβανία πλησίασε πολιτικά την Μασική Κίνα. (συνεχίζεται)

Και αυτήν την στοργήν, όφείλομεν να τους παράσχωμεν!».

Λίγο άργότερα, ένας άλλος ήγέτης του τότε πολυδιασπασμένου Κέντρου, ό Σοφ. Βενιζέλος, άνέπτυξε το βορειοηπειρωτικό ζήτημα στον Χρουστώφ, κατά την διάρκεια έπισκέψεως του στην Μόσχα. Μετά από πέντε μήνες, ό Σοβιετικός ήγέτης έθεσε το ζήτημα στη διάσκεψη των 81 κομμουνιστικών κομμάτων, προκαλώντας την αντίδραση του Χότζα. Το θέμα άπετέλεσε μία από τις πολλές αίτιες που οι σχέσεις των δύο χωρών έπιδεινώθησαν ραγδαία και ή Αλβανία πλησίασε πολιτικά την Μασική Κίνα. (συνεχίζεται)

(Άπόσπασμα από τη γ' έκδοση του βιβλίου υπό τον τίτλο «Ό έλληνισμός της βορείου Ήπειρου μέσα από άγνωστα ντοκουμέντα» των έκδόσεων Πελασγός).

«Ποιός θέλει τόν Μπελέρη φυλακή καί τούς Βορειοηπειρώτες σκλάβους;»

Γράφει ο Δημήτριος Πέtkος

Η υπόθεση Μπελέρη είναι ακόμα ένας κρίκος στην αλυσίδα των διωγμών του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού από τους Άλβανούς και τους προστάτες τους. Δεν προξενεί λοιπόν καμιά έντυπωση ή αδιαφορία και η απροθυμία των «εταίρων» μας να υπερασπιστούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και το Διεθνές Δίκαιο. Μάλιστα η Γερμανία έσπευσε να καλύψει τον Ράμα λέγοντας ότι το θέμα είναι διμερές έλληνοαλβανικό. Ουσιαστικά έδειξε ότι Άλβανοί και Σκοπιανοί είναι τα «καλά» παιδιά που θα διαφεντεύουν μαζί της τα Βαλκάνια και η Ελλάδα θα πρέπει να θυσιάσει Βόρειο Ήπειρο και Μακεδονία για χاتیρ της. Η δέ Ιταλία όχι μόνο δεν άσχολήθηκε με τη φυλάκιση του έκλεγμένου δημάρχου Χειμάρρας αλλά προέβη και σε μία σειρά συμφωνιών κάνοντας πρόδηλη μια έγγυτητα που παραπέμπει στην εποχή του Μουσολίνι.

Κοιτάζοντας όμως προσεκτικά διαπιστώνουμε ότι δεν είναι οι «κα-

κοί» Γερμανοί που ψάχνουν «ζωτικό χώρο» και οι σύμμαχοι τους ή βασική αίτια που κρατάνε οι Άλβανοί για σχεδόν ένα χρόνο έναν άθωο Έλληνα πολίτη και έκλεγμένο πολιτικό ηγέτη στα μπουντρούμια τους. Μάλιστα όταν έθεσαν μέλη της ΣΦΕΒΑ στην αρχή της κράτησης το θέμα υγείας του ήρωικού συνεργάτη του Μπελέρη, Παντελή Κοκαβέση, σε βουλευτή κυβερνώντος κόμματος της Γερμανίας αυτός ανταποκρίθηκε άμεσα. Ακόμα και στην ίδια την Άλβανία ισχυρές φωνές άποκαλύπτουν τη σκευωρία έναντι του. Άλλωστε ο «Άλφρεντ Διονύσιος Μπελέρης» όπως τόν αναφέρει σκοπιανή ιστοσελίδα που μεταδίδει συνεχώς τις εξελίξεις της υπόθεσης είναι «άξιος δημοκράτης» όπως δήλωσε ο σύμβουλος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος της Γερμανίας Μάρτιν Χέντζε.

Ποιός φταίει λοιπόν που εν έτει 2024 παραβιάζεται κάθε αρχή δικαίου από μία χώρα που θέλει να μπει στην Εύρωπαϊκή Ένωση και τρομοκρατεί την Εθνική Μειονότητα της χώρας που την έβαλε σε ΔΑΣΕ, NATO και φιλοξενεί εκατοντάδες χιλιάδες οικονομικούς μετανάστες; Μά φυσικά η ίδια η Ελλάδα.

Ποιός φταίει λοιπόν που εν έτει 2024 παραβιάζεται κάθε αρχή δικαίου από μία χώρα που θέλει να μπει στην Εύρωπαϊκή Ένωση και τρομοκρατεί την Εθνική Μειονότητα της χώρας που την έβαλε σε ΔΑΣΕ, NATO και φιλοξενεί εκατοντάδες χιλιάδες οικονομικούς μετανάστες; Μά φυσικά η ίδια η Ελλάδα.

“Ο χάρτης της Μεγάλης Γερμανίας όπως εκτίθεται στο Μουσείο Έπαγγελματών (DASA) του Ντόρτμουντ. Σήμερα η Γερμανία ελέγχει απόλυτα την πατρίδα μας”.

κή Μειονότητα της χώρας που την έβαλε σε ΔΑΣΕ, NATO και φιλοξενεί εκατοντάδες χιλιάδες οικονομικούς μετανάστες;

Μά φυσικά η ίδια η Ελλάδα. Ένώ η ελληνική κυβέρνηση στήριξε προεκλογικά τόν Μπελέρη στη συνέχεια

μέ τη σύλληψη του, όπως και επί άειμνηστου Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, ανέλαβαν οι «σοφές κουκουβάγιες» της διπλωματίας να διδάξουν «σύνεση και αυτοσυγκράτηση». Στο συλλαλητήριο συμπαράστασης στη Χιμάρα αντί να πᾶνε και οι 300 βουλευτές του Έλληνικού Κοινοβουλίου και όλοι οι πρέσβεις της Εύρωπαϊκής Ένωσης, παραβρέθηκε ο τότε δήμαρχος Αθηναίων Κώστας Μπακογιάννης. Μετά άκολουθει η έξαφάνιση του θέματος από την επικαιρότητα (μέ εξαίρεση τούς λίγους πιστούς παλιούς φίλους της Βορείου Ήπειρου που παλεύουν και ένημερώνουν) και τέλος οι άπαράδεκτες έπισκέψεις στήριξης Έλλήνων άξιωματούχων στους τυράννους των Τιράνων όπως αυτή του νέου δημάρχου Αθηναίων! Στα άλήθεια πώς να μάς πάρουν μετά στα σοβαρά;

“Οχι μόνο φάνηκε η διπλωματική και πολιτική άδυναμία της χώρας μας σε εξευτελιστικό βαθμό αλλά και η παρακμή της ίδιας της κοινωνίας μας που φανατίζεται με δήθεν δικαιώματα και έλευθερίες και δεν έχει ένα λόγο παρηγοριάς για ένα άλυσοδεμένο άθωο συμπατριώτη της.

ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΕΡΓΟ ΘΕΑΤΕΣ

Η σύλληψη του Φρέντη Μπελέρη είναι ένα ακόμα έπεισόδιο που άποδεικνύει την έχθρότητα του άλβανικού κράτους έναντι τής Ελλάδος και τών Έλλήνων, και ιδιαίτέρως εκείνων τής Βορείου Ήπειρου.

Ένα κράτος που από την αρχή τής δημιουργίας του είχε ως στόχο την έξόντωση κάθε τί χριστιανικού και έλληνικού στη Βόρειο Ήπειρο, με άποκορύφωμα βέβαια την περίοδο Χότζα - Άλία.

Κι ενώ κάποιοι περιμέναν πώς τα πράγματα θα άλλαζαν μετά την πτώση του κομμουνισμού, οι έχοντες γνώση τών αντιλήψεων και τής ψυχροσύνης τών Άλβανών ηγετών όχι μόνο δεν πίστεψαν σε μία τέτοια άλλαγή αλλά έκρουαν συνεχώς τόν κώδωνα του κινδύνου για τα έπερχόμενα.

Η κατάσταση λοιπόν δεν άλλαξε προς τó καλύτερο κι αυτό φαίνεται από πολλά γεγονότα. Δηλαδή : α) Μέ τó που πέφτει

τό κομμουνιστικό καθεστώς, η Άλβανία κάνει τα άδύνατα δυνατά ώστε οι Έλληνες τής Βορείου Ήπειρου να την εγκαταλείψουν για πάντα, β) τόν Ιούνιο του 1993 οι άλβανικές Αρχές άπελαύνουν άναίτια τόν άρχιμανδρίτη Χρυσόστομο Μαϊδώνη και την Άνοιξη του 1994 συλλαμβάνουν πέντε ηγετικά στελέχη τής Όμόνοιας με γελοίες κατηγορίες, γ) τó 1997, με τó άλβανικό κράτος να διαλύεται υπό συνθήκες έμφυλιου πολέμου, ό Μπερίσα στοχοποιεί την Ελλάδα λέγοντας ότι αυτή ύποκινεί τούς έξεγερμένους ενώ τó 2003 αυτό τó κράτος, που γλίτωσε από τή διάλυση χάρη στην επέμβαση και τής Ελλάδος, προσπαθεί με βία και δόλο να έμποδίσει την έκλογή του Βασ. Μπολάνου ως δημάρχου Χειμάρρας, δ) τόν Αύγουστο του 2010 δολοφονείται άνανδρα από Άλβανούς στη Χειμάρρα ό Άριστοτέλης Γκούμας ενώ τρία χρόνια μετά (Αύγουστος 2013)

παρακρατικές ομάδες Άλβανών βεβηλώνουν τόν Ι.Ν. Είσοδιών τής Θεοτόκου Πρεμετής, ε) στις 28/10/2018 η άλβανική άστυνομία δολοφονεί στους Βουλιάρτες τόν Κωνσταντίνο Κατσιφα και τέλος τόν περασμένο Μάιο φτάσαμε στην παράνομη σύλληψη του Φρ. Μπελέρη.

Τώρα αν προσθέσουμε σε όλα αυτά την καταστροφή έλληνικών μνημείων και πινακίδων γραμμένων στα έλληνικά, την προβολή τών διεκδικήσεων τών Τσάμηδων, τις κατεδαφίσεις κτιρίων και τις καταπατήσεις τών περιουσιών τών Έλλήνων Βορειοηπειρωτών αλλά και τόσα άλλα γεγονότα κατατρομοκράτησης του έλληνικού πληθυσμού, καταλαβαίνουμε εύκολα πώς η Άλβανία διαχρονικά κρατεί έχθρική στάση έναντι τών Έλλήνων τής Βορείου Ήπειρου.

Τό ζήτημα έπομένως είναι ποιά στάση κρατεί η Ελλάδα άπέναντι

στις άυθαιρεσίες και την έχθρότητα του άλβανικού κράτους και ποιά πολιτική θα πρέπει να ακολουθήσει από έδώ και στο έξής. Όσον άφορά τó πρώτο, διακρίνουμε μία παράλογη ύποχωρητικότητα ενώ για τó δεύτερο αυτό που θα πρέπει να γίνει είναι να αναλάβει τα ήνια του κράτους μας μία άλλη πολιτική ήγεσία που θα βάζει τó δίκαιο τών Έλλήνων και τής Ελλάδος πιό ψηλά από τις έντολές και τα συμφέροντα τής Εύρωπαϊκής Ένωσης και τών Η.Π.Α.. Μόνο τότε θα σταματήσει ό κατήφορος στα έθνικά μας θέματα και μόνο τότε η Άλβανία θα προσέχει τις πράξεις της και θα άναγκαστεί να άλλάξει τή στάση της άπέναντι στην Ελλάδα και στους Έλληνες.

Ζάβαλης Γεώργιος

ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΤΗΣ ΤΣΑΜΟΥΡΙΑΣ

Ο Ιστορικός-Συγγραφέας κ. ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΜΠΑΡΜΠΗΣ γράφει για τὰ ἐγκλήματα τῶν Ἀλβανῶν Τσάμηδων, πού συνεργάστηκαν μέ τούς Ναζί κατά τῶν Ἑλλήνων.

– Τό Σύμφωνο τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. μέ τόν «Μακεδονικό Ἀπελευθερωτικό Στρατό».

Σύμφωνα μέ τὰ στοιχεία πού καταθέτει στό πόνημά του «The Eastern Question and the Italian Policy» ὁ ἐξαιρετικός ιστοριοδίφης Amadore Virgilio, «οἱ Ἀλβανοί (βόρειοι καί νότιοι) εἶναι ὁ περισσότερο ἀπομακρυσμένος λαός ἀπό ὁποιοδήποτε πολιτικό συναίσθημα ἢ τοποθέτηση, ἐπειδή εἶναι μέ τό μέρος τοῦ ἐκάστοτε ἐξουσιαστή του...»

Μέ βάση σωρεία ιστορικῶν δεδομένων εἶναι ἀναντίρρητο ὅτι ἡ συντριπτικά μεγάλη πλειοψηφία τῶν Ἀλβανῶν εἶχε ὑποδεχθεῖ μέ ἐνθουσιασμό καί ἀνοιχτές ἀγκάλες τὰ μελανοχιτωνικά στρατεύματα τοῦ «duce» Μπενίτο Μουσολίνι, ὅταν ἀποβιβάστηκαν στή χώρα τους στή διάρκεια τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας τό 1939 (προκειμένου μετά ἀπό περίπου δεκαεννέα μήνες νά εἰσβάλουν στήν Ἑλλάδα τῶν Γεωργίου Β', Ἰω. Μεταξά καί Ἀλ. Παπάγου). Καί ὅτι οἱ ἀλβανικές στρατιωτικές μονάδες συμπολέμησαν προθυμότητα μέ τούς φασίστες εἰσβολεῖς κατά τῶν Ἑλλήνων (αὐθεντικῶν τότε...) μαχητῶν τῆς Ἠπείρου.

Ἀλλά ὄχι μόνο συμπολέμησαν: Κατά τήν ἀρθρογραφία τῆς ἐφημερίδας «Giornale d' Italia» (φύλλο τῆς 31-10-1940) τήν πρώτη ἐπίθεση κατά τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς διενήργησαν τμήματα τῆς ἀλβανικῆς «Militia», ἐνῶ ἄλλα ἀπό αὐτά ἐπληξαν ἀπό τὰ νῶτα (παλιά τους συνήθεια...) τίς δυνάμεις μας πού μάχονταν στά σύνορα μας, μέ συνέπεια νά χάσουν τή ζωή τους 117 ἀξιωματικοί καί στρατιώτες μας ἐξαιτίας τους...

Ἐπίσης οἱ Τσάμηδες τῆς Θεσπρωτίας μας (κατά τήν ἐπίσημη ἀπογραφή, πού ἔλαβε χώρα τό 1940, αὐτοί ἀνέρχονταν σέ 11.952 σέ σύνολο 52.283 κατοίκων...), ὅταν ἡ περιοχή αὐτή περιήλθε ἀρχικά, γιά ἐλάχιστες ἡμέρες ὑπό ἰταλοφασιστική κατοχή, ὕψωσαν ἰταλικές σημαίες (!) κακοποίησαν Ἑλληνες κατοίκους, κατέδωσαν ἄλλους πού τούς ἐκτέλεσαν μέ συνοπτικές διαδικασίες οἱ εἰσβολεῖς (!) καί λεηλάτησαν («παλιά μου τέχνη κόσκινο...») ἑκατοντάδες καταστήματα καί κατοικίες.

Στή συνέχεια μετά τήν ἀνακατάληψη τῆς Θεσπρωτίας ἀπό τό στρατό μας (Νοέμβριος 1940), οἱ Τσάμηδες πολέμησαν στό πλευρό τῶν Ἰταλῶν (πού τούς ὅπλισαν) καί ἔπειτα διέφυγαν στήν Ἀλβανία, μολοντί τό (πάντοτε καλόπιστο ἢ ἀφέλες...) ἑλληνικό κράτος εἶχε ὑιοθετήσει ἐπί σειρά ἐτῶν μέτρα προστασίας τῆς ἀσήμαντης μουσουλμανικῆς μειονότητας, πού εἶχε ἀπομείνει στήν περιοχή μετά τήν ἀπελευθέρωσή της (1913) ἀπό τόν Στρατηλάτη Κωνσταντῖνο. Καί πού τῆν ἀποτελοῦσαν, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστο, ἀπόγονοι ἐξισλαμισμένων Ἑλλήνων, φορεῖς ὅμως ἀβυσσαλέου μίσους κατά τῶν ἀκραιφνῶν τέκνων τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς (ὅπως εἶχε συμβεῖ καί στήν Κρήτη καί Κύπρο...).

Μετά τήν (ἐξαιτίας) τῆς Βέρμαχτ κα-

τάληψη τῆς Θεσπρωτίας ἀπό τούς κοκορόφτερος τοῦ Μπενίτο, οἱ ἄθλιοι Τσάμηδες ἔγιναν τὰ κύρια ὄργανα τους γιά τήν καταδυνάστευση καί ἐξόντωση τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἐνῶ μέ ἐπιτροπή τους (ἐνδεκαμελή) ἀξίωσαν τήν προσάρτηση τῆς στό ἰταλικό «Ἰμπερίο».

Ἀλλά δέν ἀρκέστηκαν σέ αὐτό: Κατέλαβαν τὰ δημόσια κτίρια, ὕψωσαν σέ αὐτά ἰταλικές καί ἀλβανικές σημαίες καί στίς 19-9-1942 κατέσφαξαν στήν Ἀγορά τό νομάρχη καί Ἑλληνες δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ἀκολούθησαν ἐκτελέσεις ἀπό μέρος τούς ἀνδρῶν, κτηνώδεις βιασμοί γυναικῶν καί κοριτσιῶν καί ἀπαγωγές σέ Ἀλβανία, παραδόσεις Ἑλλήνων πατριωτῶν στούς Γερμανούς γιά ἐκτέλεση, πλιάτσικο στήν Πλαταριά, στό Μαργαρίτι, στόν Ἀργυρότοπο, στό Γραικοχώρι, στήν Ἁγία Μαρίνα, στήν Πέτσιανη.

Καί ὅταν (Ἰούλιος 1943) ἀνέλαβαν τὰ ἡνία οἱ Γερμανοί, οἱ ντόπιοι Τσάμηδες ἀναδείχθηκαν σπουδαῖοι συνεργάτες, καταδότες καί ἐκτελεστές τους.

Φρόντισαν νά ξεπεράσουν σέ κτηνωδία καί βαρβαρότητες τούς ξένους κατακτητές, δολοφόνησαν 108 Ἑλληνες στήν περιοχή Μαργαρίτιου, βίασαν ἀνήλικα κορίτσια καί παντρεμένες γυναῖκες καί ἄρπαξαν 22.000 ἀμνοερίφια. Μέ στολές πάντοτε καί παντοῦ γερμανικές...

Τήν ἴδια καί χειρότερη «τύχη» ἐπιφύλαξαν ἐκεῖνα τὰ θηρία καί στήν περιφέρεια Παραμυθίας: Ἐνοπλες συμμορίες τους περιέτρεχαν σέ κωμοπόλεις καί χωριά, πλιατσικολογοῦσαν, πυρπολοῦσαν, σκότωναν, βίαζαν ἔχοντας γιά ἀρχηγό τόν κτηνίατρο Νούρι Ντινο, ταγματάρχη τοῦ «Φασιστικοῦ Ἀλβανικοῦ Στρατοῦ».

Οἱ ληστές, δολοφόνοι, βιαστές φοροῦσαν μέ καμάρι περιβραχιόνια μέ τή λέξη «TSAMIS» καί δολοφόνησαν ἑκατοντάδες Ἑλληνες τῆς Παραμυθίας, τῆς Βέλλιανης, τοῦ Καρυωτίου, τοῦ Προδρομίου...

Παρατίθεται στή συνέχεια πίνακας τῶν κατά περιοχή φόνων, λεηλασιῶν, καταστροφῶν, πού εἶχαν γιά δράστες τούς ἐνστολους Τσάμηδες, οἱ ἀπόγονοι τῶν ὁποίων ἐμφανίζονται (θρασύτητα καί προκλητικά) κάθε τόσο στό τηλεοπτικό προσκήνιο τῆς ἐξουσίας Ράμα (παλαιότερα ἦταν τοῦ Ἑμβέρ Χότζα, τοῦ Αἰλία, τοῦ Μπερίσα), γιά νά διεκδικήσουν ἐπ'ἀνοδο (καί «περιουσίες») στίς περιοχές, ὅπου οἱ θηριώδεις καί αἰμοσταγεῖς πρόγονοί τους σκόρπισαν τόν θάνατο, τό πένθος, τό σπαραγμό,

τά δάκρυα, τήν ἀπόγνωση.

Ἄλλα τὰ σχετικά προκύπτουν ἀπό τό ἀνεπίδεκτο ἀμφισβητήσεων καί διαιφεύσεων ἔργο «Les atrocites des quatres envahisseurs de la Grece» καί ἀπό τή σχετική ἔκθεση τοῦ τότε ἀντιεσσανγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου Δημ. Κιουσοπούλου.

– Περιοχή Θυάμειδας: Ἐκτέλεσαν 158 Ἑλληνες, πυρπόλησαν 240 οἰκίες, 1 ἱερό ναό, 6 σχολεῖα καί δύο κοινοτικά καταστήματα, ἐνῶ ἄρπαξαν ἐμπορεύματα οἰκουσκευές, ζῶα ἀξίας 28.000.000 δραχμῶν τῆς εποχῆς.

– Περιοχή Παραμυθίας: Ἐξόντωσαν 210 Ἑλληνες καί Ἑλληνίδες, πυρπόλησαν 19 χωριά καί πέντε ἱεροῦς ὀρθόδοξους ναούς, ἐνῶ λεηλάτησαν ὅλες ἀνεξάρτητα τίς κατοικίες τῶν δεκαεννέα χωριῶν...

– Περιοχή Πάργας: Δολοφόνησαν 612 Ἑλληνες, κατέστησαν ἰσόβια ἀνάπηρους ἄλλους 120, ἀπήγαγαν 64 γυναῖκες καί κορίτσια (ὄλων ἀνεξάρτητα χάθηκαν τὰ ἴχνη...) καί πλιατσικολόγησαν εἶδη ἀξίας 250.000.000 δραχμῶν (!).

– Περιοχή Μαργαρίτιου: Φόνευσαν 118 Ἑλληνες καί Ἑλληνίδες, λεηλάτησαν τὰ καταστήματα καί τίς κατοικίες 29 χωριῶν, βίασαν δεκάδες ἔγγαμες γυναῖκες καί ἀνήλικα κορίτσια καί οικειοποιήθηκαν 22.000 τετράποδα...

Αὐτά ὅσο εἶχαν «τίς πλάτες» τῶν ναζιστικῶν στρατευμάτων.

Ὅταν αὐτά ἀποχώρησαν (Οκτώβριος 1944), οἱ Τσάμηδες πού βαρύνονταν μέ ἐγκλήματα πολέμου ἔσπευσαν νά ἐπιστρέψουν στήν Ἀλβανία (σέ λίγο μπολσεβικοσταλινική ὑπό τό πέλμα τοῦ Ἑμβέρ Χότζα). Καί κατά τήν (καί πάλι ἐπίσημη ἀπογραφή τοῦ 1951), ὁ πληθυσμός τῆς Θεσπρωτίας βρέθηκε μικρότερος κατά 6.987 ἄτομα.

Ὅταν τὰ ἐγκλήματα πολέμου ἐκδικάστηκαν ἀπό τό Εἰδικό Δικαστήριο (Δωσίλογων) Ἰωαννίνων, καταδικάστηκαν στήν ἐσχάτη τῶν ποινῶν (βαρυνόμενοι μέ κακουργήματα) 1.930 ἀνθρωπόμορφα θηρία τσάμικης καταγωγῆς.

Φυσικά, ὄλοι δικάστηκαν ἐρήμην: δέν

ἐκτελέστηκε οὔτε μία ποινή. Οὔτε μία! Στά χρόνια πού ἀκολούθησαν βοήθησαν ἐπί ἔτη τούς Κρεμλινόδουλους συμμορίτες (μέ στρατόπεδα, πολεμοφόδια, ἄλλο ὕλικό, νοσηλεία, ἐλεύθερη διάβαση τῶν συνόρων τους, ὅταν τούς συγκροτοῦσαν βουλγαρόφωνοι «διάκονοι» τοῦ Ἰωσήφ Βησσαριόνοβιτς Τζουγκασβίλι (Στάλιν).

Τό σύμφωνο ὀριξε τὰ ἀκόλουθα: «Μακεδόνες καί Ἀλβανοί τῆς Νότιας Ἠπείρου συναποφασίσαμε νά ἐνώσουμε τίς δυνάμεις μας, γιά νά ἀγωνιστοῦμε μαζί ἐναντία στήν ἰμπεριαλιστική Ἑλλάδα.

Οἱ δύο μας λαοί (!) νά ζοῦμε φιλερηνικά (!) αἰῶνες καί αἰῶνες στό μακεδονικό ἐδάφη καί γιά νά τερματίσουν τήν κατοχή τῆς Ἑλλάδας πῆραν τήν ἀπόφαση νά ἐπιβεβαιωθεῖ πῶς τό μακεδονικό κράτος πού θά ἰδρυθεῖ ἡ ἀλβανική μειονότητα θά ἔχει δικαιώματα στόν κρατικό τοῦ μηχανισμό.

Ὁ μακεδονικός καί ὁ ἀλβανικός λαός, ἀποφασισμένοι νά στηριξοῦν τόν ἀγῶνα τους συμπεριλαμβανομένης καί τῆς ἐνοπλης δράσης, ἐναντία στόν ἑλληνικό ἰμπεριαλισμό, καί γιά αὐτό:

– Προτρέπουν τούς ὑπερασπιστές τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων (!) νά συμπαρασταθοῦν στόν ἀγῶνα τους.

– Καλοῦν ὅλους τούς λαούς πού ἀντιμάχονται τόν ἑλληνικό ἰμπεριαλισμό (!) νά σχηματίσουν ἐνιαῖο μέτωπο.

– Ὑποστηρίζετε τόν ἀγῶνα μας γιά τόν τερματισμό τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς Μακεδονικῶν ἐδαφῶν.

– Κάτω ὁ Ἑλληνικός ἰμπεριαλισμός!

Στήν ἐπίσημη ἀπογραφή 1921 «Βασιλείου Γιουγκοσλαβίας»: Μιλοῦσαν 40,2% σερβικά, 30,3% κροατικά, 8,5% σλοβενικά καί 1,5% σλοβενικές διαλέκτους, 4,3% Γερμανικά, 3,9% οὐγγρικά, 3,7% ἀλβανικά, 1,9% ρουμανικά, 1,3% τουρκικά, 0,1% ἰταλικά καί 0,4% ἄλλες γλώσσες, μακεδονικά 0.00000%.

Εθνική στρατηγική για την Βόρειο Ήπειρο!

Τού Κων/νου Χασόγια

Ένα από τα εθνικά θέματα που παραμένει ανοικτό μέχρι τις μέρες μας σαν χαινούσα πληγή είναι το Βορειοηπειρωτικό ζήτημα. Μπορεί το θέμα αυτό να μην αποτελεί πλέον πρώτη είδηση, αλλά επανήλθε στο προσκήνιο με άφορμή την άδικη και αυθαίρετη φυλάκιση του Έλληνα όμογενή και νυν Δημάρχου Χειμάρων Φρέντι Μπελέρι από τις αλβανικές αρχές, θυμίζοντας το χρέος της επίσημης Ελλάδος έναντι του ελληνισμού της Βορείου Ήπειρου. Μέχρι τη στιγμή (Σεπτέμβριος 2023) που γράφονται αυτές οι γραμμές ο όμογενής κ. Μπελέρης, κρατείται από τις αλβανικές Αρχές.

Καταρχήν, αξίζει να υπογραμμισθεί ιστορικά ότι η Ήπειρος από την αρχαιότητα ήταν ελληνική. Η ενιαία Ήπειρος αποτελεί ιδιαίτερο γεωγραφικό διαμέρισμα το οποίο βρίσκεται στην βορειοδυτική πλευρά της ελληνικής Χερσονήσου του Αίμου. Τα φυσικά της γεωγραφικά όρια έκτεινονταν από τον Αμβρακικό κόλπο (νότια) έως τον Γενοῦσο ποταμό (βόρεια) και από το Ίόνιο Πέλαγος (δυτικά) έως την όροσειρά της Πίνδου (ανατολικά). Από την αρχαιότητα τα εδάφη αυτά κατοικούνταν από τους Έλληνες. Η Χειμάρων είναι η αρχαία Χαονία. Ένδεικτικά αναφέρεται ότι η μητέρα του κοσμοκράτορα Βασιλέως Αλεξάνδρου Γ' του Μεγάλου (356-323 π.Χ.), η Βασίλισσα Ολυμπιάδα (373-316 π.Χ.), καταγόταν από τον βασιλικό οίκο των Μολοσσών της Ήπειρου. Οι χρυσές σελίδες της Ιστορίας της Ήπειρου, με κέντρο την Αμβρακία, γράφτηκαν επί βασιλείας του Βασιλιά Πύρρου (296 π.Χ. - 272 π.Χ.).

Ακολούθησε η χριστιανική ακμή μέχρι την εποχή της αναδείξεως του Δεσποτάτου της Ήπειρου, μετά την πρώτη άλωση της Πόλης του 1204 από τους Φράγκους, από τον Μιχαήλ Άγγελο Κομνηνό, το οποίο επεκτάθηκε σε μεγάλο μέρος του ελληνικού χώρου. Μετά τη δεύτερη Άλωση της Βασιλεύουσας στις 29 Μαΐου 1453 και την κατάλυση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας οι χριστιανοί Ρωμηοί (Έλληνες) κάτοικοι της Ήπειρου πέρασαν πέντε αιώνες οθωμανικής σκλαβιάς και τρόμου περιμένοντας την απελευθέρωση τους.

Κατά τον νικηφόρο Α' Βαλκανικό Πόλεμο απελευθερώθηκαν τα εδάφη της Ήπειρου μαζί με τη Μακεδονία, τα νησιά του Βορείου Αιγαίου και την Κρήτη. Η πόλη της Χειμάρων ελευθερώθηκε την 5η Νοεμβρίου 1912 από τους άνδρες υπό τις διαταγές του Ταγματάρχη της Ελληνικής Βασιλικής Χωροφυλακής Σπυριδώνα Σπυρομήλιου και κατόπιν ελευθερώθηκαν οι υπόλοιπες πόλεις της βορείου Ήπειρου. Στόν αντίποδα εμπόδιο στην επέκταση και την ένωση των ελληνικών εδαφών πέραν των Ίωαννίνων με τον εθνικό κορμό της Ελλάδος ήταν πρω-

τίστως η Ίταλία και η Αύστρο-Ούγγαρια, εξαιτίας των δικών τους εθνικών συμφερόντων. Προς τούτο προχώρησαν στην δημιουργία της Αλβανίας. Οι Αλβανοί έμμεταλλεύτηκαν τις ευνοϊκές συνθήκες και ζήτησαν από τις Μεγάλες Δυνάμεις και την Οθωμανική Αυτοκρατορία τη διεθνή αναγνώριση του κράτους τους ή όποια τελικά έπετεύχθη στις 7 Δεκεμβρίου 1912 από την Πρεσβευτική Συνδιάσκεψη του Λονδίνου.

Έκτοτε άρχισαν τα δεινά των Ελλήνων της Βορείου Ήπειρου. Έντούτοις οι Έλληνες δεν έμειναν με τα χέρια

Είναι αναγκαίο να σχεδιασθεί από την Ελλάδα εθνική στρατηγική για τον Έλληνισμό της Βορείου Ήπειρου. Και αυτό είναι μονόδρομος για να μην προστεθεί στις ήδη χαμένες πατρίδες και η Βόρειος Ήπειρος.

σταυρωμένα απέναντι στην άδικια των Μεγάλων Δυνάμεων. Στις 17 Φεβρουαρίου 1914 ανακήρυξαν έπίσημα και με πανηγυρικό χαρακτήρα την έναρξη του αυτονομιακού αγώνα και την Ανεξαρτησία της Βορείου Ήπειρου. Οι Βορειοηπειρώτες με ηγέτη τον Γεώργιο Χρηστάκη Ζωγράφου, αγωνίσθηκαν επί τρείς μήνες και νίκησαν στο πεδίο των μαχών τις αλβανικές δυνάμεις. Επέτυχαν έτσι την πλήρη αυτονομία τους με το πρωτόκολλο της Κερκύρας, στις 17 Μαΐου 1914, το οποίο υπέγραψε και ο τότε Ανώτατος Άρχοντας της Αλβανίας πρίγκιπας Γουλιέλμος του Βηδ. Ο αγώνας των Βορειοηπειρωτών συνέπεσε με τη θύελλα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και του εθνικού διχασμού. Αλλά τότε η Ελλάδα είχε εθνικό όραμα και ενδιαφέρον για τα τέκνα της. Σεβόμενη τον αγώνα των βορειοηπειρωτών ή κυβέρνηση του Στέφανου Σκουλούδη δήλωσε ότι το ζήτημα της Βορείου Ήπειρου είχε ληξει και τον Απρίλιο του 1916 αποτόλμησε μία γενναία κίνηση καθώς εξέδωσε δύο Βασιλικά Διατάγματα στα οποία δημοσιοποιείτο η προσάρτηση της Βορ. Ήπειρου με το Βασίλειον την Ελλάδα. Ωστόσο αυτά τα δύο Β.Δ., δεν εφαρμόστηκαν μετά τη λήξη της πρώτης παγκόσμιας σύρραξης.

Στη δεκαετία του 1930 ο νέος βασιλιάς της Αλβανίας Ζώγου δυσκόλεψε και αυτός από τη μεριά του τον βορειοηπειρωτικό ελληνισμό καθώς με ενέργειες του στράφηκε εναντίον της ελληνικής παιδείας. Σύντομα ήλθε και η θύελλα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και την επίθεση των Ιταλών και αλβανών κατά της Ελλάδος. Μετά το ήρωικό «ΟΧΙ» της 28ης Οκτωβρίου

1940 και την άμυνα στα βουνά της Ήπειρου ο Έλληνικός Στρατός από την 14η Νοεμβρίου 1940 πέρασε στην άντεπιθεση και απελευθέρωσε εκ νέου τις πόλεις της βορείου Ήπειρου.

Μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και την ήττα των δυνάμεων του Άξονα, η ελληνική Κυβέρνηση ζήτησε στη Διεθνή Διάσκεψη Ειρήνης των 21 Έθνών στο Παρίσι (30/08/1946) την ένωση της Βορείου Ήπειρου με την Ελλάδα. Το ζήτημα παραπέμφθηκε - ύστερα από αντιδράσεις του Σοβιετικού Υπουργού Έξωτερικών Μολότωφ και άλλων κομμουνιστικών κρατών

- στο Συμβούλιο Υπουργών των Έξωτερικών των Μεγάλων Δυνάμεων (Γαλλία, ΗΠΑ, Μεγ. Βρετανία, Ρωσία) που έγινε στη Νέα Υόρκη (4 Νοεμβρίου έως 12 Δεκεμβρίου 1946). Το Συμβούλιο ανέβαλε τη λήψη αποφάσεων ως προς το Βορειοηπειρωτικό για μετά την υπογραφή της Συνθήκης Ειρήνης με την Αύστρια και τη Γερμανία. Η συνθήκη ειρήνης με την Αύστρια υπογράφηκε στις 15 Μαΐου 1955 στην Βιέννη. Με την Γερμανία στις 12 Σεπτεμβρίου 1990 στην Μόσχα. Τα χρόνια πέρασαν και το Βορειοηπειρωτικό ζήτημα έκκρεμει και περιμένει τη λύση του.

Το εθνικό θέμα της Βορείου Ήπειρου αναμόχλευσε από το 1967 όταν ανέβηκε στον επισκοπικό θρόνο με το πατρικό του ενδιαφέρον ο άκριτος Ίεραρχης μακαριστός Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτης κυρός Σεβαστιανός. Από τα ελληνοαλβανικά σύνορα ο Σεβαστιανός την ημέρα της Ανάστασης διαλαλούσε προς τους Βορειοηπειρώτες που ζούσαν στο κομμουνιστικό καθεστώς του Χότζα το σωτήριο μήνυμα: «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΚΑΙ Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!» Σε όλα τα έτη της αρχιερατείας μέχρι το θάνατο του επισκέφθηκε πόλεις της Ελλάδος και της αλλοδαπής, αναδεικνύοντας το βορειοηπειρωτικό ζήτημα σε Διεθνείς οργανισμούς, ζητώντας το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Βορειοηπειρωτών. Με το έργο του αναδείχθηκε εθνάρχης του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού.

Η σημερινή κατάσταση στην Αλβανία για τον ελληνισμό που διαμένει στα εδάφη της Βορείου Ήπειρου πα-

ραμένει δύσκολη. Το 2015 το Αλβανικό Κράτος γκρέμισε τον Ι.Ν. του Αγίου Αθανασίου στις Δρυμάδες της Χειμάρων. Επιπρόσθετα οι Αλβανικές Αρχές κυκλοφόρησαν σχολικά βιβλία στο μάθημα της γεωγραφίας της 9ης και της 12ης τάξης με αλυτρωτικούς χάρτες της λεγομένης «Μεγάλης Αλβανίας» όπου σύμφωνα με τους συγγραφείς περιοχές της Ελλάδος, με την Ήπειρο, την Κόνιτσα, την Καστοριά και τη Φλώρινα, να ανήκουν στην Αλβανία, διαστρεβλώνοντας την Ιστορία. Το κλίμα φόβου και ανασφάλειας επικρατεί μέχρι τις μέρες μας όπως φάνηκε καθώς το αλβανικό κράτος έχει στο στόχαστρο τις παραθαλάσσιες ιδιοκτησίες των Ελλήνων της Βορείου Ήπειρου στη Χειμάρων και άλλοι.

Μετά και τα πρόσφατα αυθαίρετα γεγονότα στη Χειμάρων με τη φυλάκιση του Φρ. Μπελέρι ήδη από τον Μάιο του 2023, είναι αναγκαίο να σχεδιασθεί από την Ελλάδα εθνική στρατηγική για τον Έλληνισμό της Βορείου Ήπειρου. Και αυτό είναι μονόδρομος για να μην προστεθεί στις ήδη χαμένες πατρίδες και η Βόρειος Ήπειρος.

Ο Κων/νος Χασόγιας, είναι Θεολόγος του Ε.Κ.Π.Α. & μεταπτυχιακός φοιτητής του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας του Ε.Κ.Π.Α.

Το άρθρο φιλοξενήθηκε στην ΕΣΤΙΑ και τον ΠΡΩΙΝΟ ΛΟΓΟ Ίωαννίνων.

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΜΑΧΗΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΟΥ 2023

ΤΙΜΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΕΤΡΙΨΑΝ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ 1946-1949, ΠΑΡΩΝ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, ΑΠΟΥΣΑ Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Επιμέλεια αφιερώματος Αρτέμιος

Τὸν Αὐγούστο τοῦ 1949 στὶς κορυφές τοῦ Βίτσι καὶ τοῦ Γράμμου, σημειώθηκε μὲ τὴν ἐπιχείρηση "Πυρσός", ἡ νίκη τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ἐπὶ τῶν δυνάμεων τῶν ἐνόπλων κομμουνιστῶν ἀνταρτῶν ποὺ εἶχε αὐτοανακηρυχθεῖ σὲ " Δ.Σ.Ε.", ἡ ὁποία ἦταν ἡ τελευταία φάση μιᾶς ξενοκίνητης κατὰ τῆς χώρας μας ἐπιδρομῆς ποὺ διήρκησε ἀπὸ τὸ 1946 ἕως τὸ 1949.

Τὴν Κυριακὴ 27 Αὐγούστου 2023, τελέσθηκε στὴ Βούρμπιανη Κονίτσης τὸ Ἱερό Μνημόσυνο γιὰ τοὺς ἡρωικούς πεσόντες τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ σὲ Βίτσι καὶ Γράμμο. Ἡ Ἐνωση Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ

Ἀκολούθησε τὸ ἱερό μνημόσυνο στὴ μνήμη τῶν πεσόντων Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν καὶ Ὀπλιτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Ε.Β. Χωροφυλακῆς ποὺ ἔπεσαν ὑπὲρ πατρίδος τὰ ἔτη 1946- 1949. Στὴ συνέντευξη ἐγίνε ἐπαρση σημαίας καὶ προσκλητήριο πεσόντων.

Πρῶτος τὸ λόγο ἔλαβε ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Α.Α.Σ Ἰωαννίνων Συνταγματάρχης ε.α. κ. Καλησπεράτης Δημήτριος, ὁ ὁποῖος ἔκανε ἓνα σύντομο χαιρετισμὸ καὶ εὐχαρίστησε τοὺς παρευρισκομένους προσκυνητές.

Τὸν πανηγυρικὸ λόγο τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Ἀντιστράτηγος ἑ. ἀ. Γουμαλάτσος Μιχαήλ. Μὲ γλαφυρότητα καὶ ἱστορικὴ ἀκρι-

Στὸ στρατιωτικὸ μαυσωλεῖο Κονίτσης

αὐτοὶ οἱ ἥρωες ; Γιὰ τὴν Πατρίδα ποὺ περιφρονεῖ τὴν ἱερότητα τοῦ γάμου καὶ τρόπον τινὰ δὲν ὑπολογίζει τὸ μυστήριό τοῦ

Στρατιωτικὸ Μαυσωλεῖο τῆς Κόνιτσας, μὲ Ἀρχιερατικὸ Τρισάγιο χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἀνδρέα.

γάμου καὶ προωθεῖ, ἀρκετὸ καιρὸ, τώρα, ἐπιτρέψτε μου νὰ πῶ, προωθεῖ τὸν γάμο τῶν ομοφυλοφίλων; Γ' αὐτὴ τὴν Πατρίδα ἔπεσαν;» .

Τόνισε ὅτι θὰ συνεχίσει νὰ τιμᾷ τοὺς ἥρωες τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς ποὺ ἔσωσαν τότε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ ἀνταρσία.

Τέλος, ἀκολούθησε κατὰθεση πολλῶν στεφάνων. Ἡ σεμνὴ ἐκδήλωση ὁλοκληρώθηκε μὲ τὴν ἀνάκρουση τοῦ Ἐθνικοῦ ὕμνου. Ἐγίνε ἐπίσης Τρισάγιο στὴν Πυρσόγιαννη Κονίτσης, γιὰ τοὺς πεσόντες Χωροφύλακες καὶ στὸ

Τὸ ἥρωον στὴ Βούρμπιανη

Τρισάγιο στὴν Πυρσόγιαννη Κονίτσης

(Ε.Α.Α.Σ) καὶ τὸ παράρτημα τῆς Ε.Α.Α.Σ. Ἰωαννίνων, μὲ σεβασμὸ καὶ πιστὴ στὶς ἐθνικὲς καὶ θρησκευτικὲς παραδόσεις τοῦ ἔθνους, διοργάνωσαν τὴ σεμνὴ ἐκδήλωση μνήμης.

Ἀρχικὰ τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στὸν Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἱερουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ.κ. Ἀνδρέα, τὸν ὁποῖο συνόδευαν πλειάδα ἱερέων.

βία ἀναφέρθηκε στὰ ἱστορικὰ γεγονότα, τὴν ἐπιχείρηση "Πυρσός" καὶ τὴ νίκη τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ τὸν Αὐγούστο τοῦ 1949.

Ἐπειτα, χαιρετισμὸ ἔκανε καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἀνδρέας.

Ἐκρυσσε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου γιὰ τὰ ἀλλοτριωμένα πρότυπα τῆς ἐποχῆς καὶ ὑπογράμμισε τὴ θυσία τῶν πεσόντων τοῦ Γράμμου:

«γιὰ ποιά Πατρίδα ἔπεσαν

Χαιρετισμός Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής καί Κονίτσης κ.κ. ΑΝΔΡΕΟΥ κατά τήν Ἐπέτειο τῆς νίκης τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ μας στόν Γράμμο. (Βούρμπιανη 27.8.2023)

“Νά δυναμώσουμε αὐτές τίς ἐκδηλώσεις γιά νά ἀκούγεται πιά δυνατό τό ΟΧΙ τῶν ἡρώων τοῦ Γράμμου, σ’ ὅλες τίς περιπτώσεις τῆς ἀθλιότητος καί τῆς παρακμῆς”.

«Χθές τό πρωί, πού εἶχα ἀνέβει στό ὕψωμα 2.200, περίπου, μέτρα, ὅπου εἶναι τό μνημεῖο τῶν πεσόντων στόν ἀντικομμουνιστικό ἀγῶνα, ἔβλεπα μέ δέος τό ἱερό, ἀλλά καί φοβερό, συγχρόνως, βουνό, τόν Γράμμο. Ἄκουγα μέσα στά βάθη τῆς ψυχῆς μου τήν προτροπή τοῦ Στρατηγοῦ Τσακαλώτου πρὸς τοὺς φαντάρους, πού τοὺς ἔλεγε : “Λεβέντες μου, θά συναντηθοῦμε στήν κορυφή τοῦ Γράμμου, στό ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας”. Καί πράγματι, οἱ περισσότεροί ἀνέβηκαν στόν Γράμμο. Κάποιοι, ὅμως, δέν ἀνέβηκαν. Ἐπесαν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος.

Καί σκεπτόμουν, γιά ποιά Πατρίδα ἔπесαν αὐτοὶ οἱ ἥρωες ; Γιά τήν Πατρίδα πού περιφρονεῖ τήν ἱερότητα τοῦ γάμου καί τρόπον τινά δέν ὑπολογίζει τό μυστήριό τοῦ γάμου καί προωθεῖ, ἀρκετό καιρό, τώρα, ἐπιτρέψτε μου νά πῶ, προωθεῖ τόν γάμο τῶν ομοφυλοφίλων; Γί’ αὐτή τήν Πατρίδα ἔπесαν; Γί’ αὐτήν τήν ντροπή καί τό αἶσχος; Μα αὐτοὶ, πρὸ ὀλίγου καιροῦ, σέ μιά “παρέλαση” λεγομένης “ὑπερφηφάνειας”, ἐφώναζαν ἀνάμεσα στά ἄλλα συνθήματα “νά χαθεῖ ἡ Ἑλλάδα, νά ζήσουμε ἐμεῖς”. Πῶς, ἂν εἶναι δυνατόν, νά ζήσει κανεὶς ἂν χαθεῖ ἡ Πατρίδα του ; ! Καί εἶναι ὀδυνηρό νά σκέπτεται κανεὶς, ὅτι μ’ αὐτές τίς κινήσεις προσβάλλονται ἑκατομμύρια ἀγνῶν καί ἀληθινῶν οικογενειάρχων, ἐδῶ στήν Χώρα μας. Καί τό χειρότερο εἶναι ὅτι αὐτά τὰ δῆθεν “ζευγάρια” θά υἱοθετήσουν ἀπό παρένθετες μητέρες παιδιά, τὰ ὁποῖα εἶναι ὀρφανὰ, ἐγκαταλειμμένα καί στό τέλος θά τὰ κάνουν καί αὐτά ἀνωμάλους ἀνθρώπους. Γί’ αὐτό λέω, συμπληρώνοντας τήν πρώτη μου σκέψη, πρέπει νά δυναμώσουμε αὐτές τίς ἐκδηλώσεις γιά νά ἀκούγεται πιά δυνατό τό ΟΧΙ τῶν ἡρώων τοῦ Γράμμου, σ’ αὐτές τίς περιπτώσεις τῆς ἀθλιότητος καί τῆς παρακμῆς. Αὐτή εἶναι ἡ πρώτη σκέψη πού ἔκανα χθές.

Ἡ δεύτερη, ἔχει νά κάνει μέ αὐτό, πού κάποια χρόνια, ἀκούγεται σάν “δημιουργία πάρκων ἐθνικῆς συμφιλίωσης”. Ναι, ὅλοι τήν θέλουμε τήν συμφιλίωση, ἀλλά πῶς, ὅμως, θά γίνει ; Νά ἔχουν “τό πάνω χέρι” οἱ κομμουνιστές ; Καί ἀφοῦ δέν ἔχουν ζητήσει μέχρι τώρα, οὔτε μιά φορά, μία συγγνώμη ἀπὸ τόν ἐλληνικό λαό, πού ὑπέστη τὰ πάνδεινα ἐξ’ αἰτίας τους, γιά ποιά συμφιλίωση μιλάνε ; Πῶς εἶναι δυνατόν νά γίνει αὐτή ἡ συμφιλίωση ; Καί ἄς μή ξεχνᾶμε κάποια γεγονότα πού ὅλοι τὰ γνωρίζετε. Ὅταν ἡ ΓΣΕΕ καί ἡ ΑΔΕΔΥ καί ἄλλες συνδικαλιστικές ἐνώσεις ὀργανώνουν συλλαλητήρια στήν Αθήνα καί σέ ἄλλες μεγάλες πόλεις, καί συγκεντρώνονται σέ ἓνα χῶρο, ἄς ποῦμε στήν Πλατεία Συντάγματος, τό ΠΑΜΕ, πού εἶναι ὀργάνωση τοῦ ΚΚΕ, δέν πηγαίνει ἐκεῖ, κάνει δική του συγκέντρωση, ἄλλη ὥρα, σέ ἄλλο τόπο. Γιατί;

Καί ἐπιτρέψτε μου νά πῶ κάτι τελευταῖο : αὐτή ἡ κίνηση γιά τήν “ἐθνική συμφιλίωση” ἄρχισε λίγο μετὰ τό 1981. Τότε, κάποια μέρα, ὁ γενναῖος, κατὰ τὰ ἄλλα, καί πανάξιος Στρατηγός Τσακαλώτος, ἐμφανίσθηκε στήν τηλεόραση μέ τόν Μάρκο Βαφειάδη ἀνταλλάσσοντες φιλοφρονήσεις, χαμόγελα καί στό τέλος ἐνηγκαλίσθησαν ἀμφοτέρω καί ἀλληλοσπάσθησαν. Καί εἶπαν τότε κάποιοι : “Νά, βλέπετε, ἦλθε ἡ συμφιλίωση. Γιά σκεφθεῖτε τόν Τσακαλώτο νά συνομιλεῖ μέ τόν Βαφειάδη !” Ἄμ, δέν ἦταν ὅμως, ἔτσι. Ὁ Τσακαλώτος, δυστυχῶς, ἔπесε στήν παγίδα τοῦ τότε κυ-

βερῶντος κόμματος. Ποιά ἦταν ἡ παγίδα ; Νά παρουσιασθεῖ ὁ Βαφειάδης μαζί του, νά ξεπλυθεῖ, τρόπον τινά ἀπὸ τό μῖσμο τῆς ἀνταρσίας, καί νά πεί μετὰ τό κυβερνῶν, τότε, κόμμα : “Ὅριστε, ἔχουμε ἓναν νέο βουλευτή, ἄξιο βουλευτή.

εἶναι, ὅμως ; Αὐτά τὰ μνημεῖα, πού ἔχουν γεμίσει τόν τόπο, ὄχι μόνο στήν Θεοτόκο, ἀλλά ὅπου καί νά γυρίσετε τὰ μάτια σας θά δεῖτε τέτοια μνημεῖα, εἶναι μνημεῖα ἀγάπης καί ἀδελφούςνης ! Εἶναι μνημεῖα πού λένε “ἐδῶ εἴμαστε. Καί ἂν θέλετε θά ξανάρθουμε”. Αὐτά λένε τὰ μνημεῖα. Γιά νά μήν ξανάρθουν, λοιπόν, τέτοιοι καιροί, ὅπως πολύ ὠραῖα εἶπε ὁ Στρατηγός, καί τέτοιες ἡμέρες στόν ἐλληνικό λαό, νά μένουμε μονοιασμένοι, ἐνωμένοι, ἀγαπημένοι, καί πάνω ἀπ’ ὅλα καί πρῶτα ἀπ’ ὅλα νά ἔχουμε τόν Χριστό, τήν Ἐκκλησία καί τήν Ἑλλάδα.

Εἶπε ἓνας ποιητής, “ἂν κλείσεις μέσα στήν ψυχὴ σου τήν Ἑλλάδα, θά νιώσης κάθε εἶδους μεγαλεῖο”. Δέν ὑπάρχει ἄλλο καλύτερο. Γί’ αὐτό, λοιπόν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, πρὶν ἐπακολουθήσει ἡ κατάθεση τῶν στεφάνων, νά φωνάξουμε, ἢ καλύτερα νά βροντοφωνάξουμε :

ΖΗΤΩ οἱ ἥρωες τοῦ Γράμμου. - Ζήτω !

ΖΗΤΩ ὁ ἔνδοξος Ἑλληνικός Στρατός. - Ζήτω ! ΖΗΤΩ ἡ ἀθάνατη καί ἀγαπημένη μας Πατρί-

δα, ἡ Ἑλλάδα. - Ζήτω !

Νά εἶστε καλά. Χρόνια πολλά. Καί ἐγώ σᾶς δηλώνω ὅτι, ὅσο ὁ Θεός θά μοῦ ἐπιτρέψει ἀκόμα νά περπατᾶω, καί νά ἔχω δυνάμεις, θά πηγαίνω καί στό μνημεῖο τοῦ Γράμμου, τήν παραμονή, καί ἐδῶ θά ἔρχομαι, ὅσο ἐπιτρέψει ὁ Θεός. Ἀλλά ἀπὸ τήν δική μου τήν προαίρεση, αὐτὴν τήν ἐκδήλωση καί τήν προσπάθεια, σᾶς διαβεβαιώνω, ὅτι δέν θά τὴν ἐγκαταλείψω ποτέ. Ὁ Θεός καί ἡ Παναγία νά εἶναι μαζί σας».

Ὁ μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως κ. Ανδρέας

Ὅπως καί ἔγινε. Ἀλλά αὐτό, ὅμως, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐπιτρέψτε τό μου νά πῶ, μόνο συμφιλίωση δέν εἶναι. Δέν εἶναι συμφιλίωση αὐτή καί πολύ ὀρθά εἶπε ὁ Στρατηγός σήμερα στήν ὁμιλία του, λίγο παρά κάτω ἀπὸ ἐδῶ, στήν Θεοτόκο (χωριό), στήν στροφή τοῦ δρόμου, σέ ἐμφανέστατο σημεῖο ἔχουν τό μνημεῖο, ἄς τό ποῦμε, τοῦ λεγομένου “Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ”. Αὐτό δέν εἶναι, βέβαια, μνημεῖο μίσους, σάν τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ ! Ἀλλά τί

Αναλύοντας τ' αποτελέσματα δύο εκλογών για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, στον βορειοηπειρωτικό χώρο.

Πού όφειλεται ή μεγάλη διαφορά;

Βαγγέλης Παπαχρήστος

Αν και πέρασαν τρείς δεκαετίες, ακόμα είναι νωπή ή μεγάλη νίκη της Όμόνοιας στις εκλογές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης την 26η Ιουλίου 1992 στην Αλβανία.

Παρά τα μέτρα της κυβέρνησης, η ΟΜΟΝΟΙΑ πέτυχε τα καλύτερα δυνατά εκλογικά αποτελέσματα και οι εκλογές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στέφθηκαν με έπιτυχία. Ήταν ένα δεύτερο δημοψήφισμα για την ΕΕΜ και τους Βορειοηπειρώτες τ' αποτελέσματα των εκλογών αυτών. Στους νομούς των Αγίων Σαράντα, Δελβίνου και Αργυροκάστρου η Όμόνοια πιάνει την πρώτη θέση με υψηλότερα ποσοστά από τα άλλα κόμματα. Κατ' αυτόν τον τρόπο μπόρεσε ν' αναδείξει τρείς νομάρχες, δύο δημάρχους, δώδεκα έπαρχους και πάρα πολλούς νομαρχιακούς, δημοτικούς και έπαρχιακούς συμβούλους. 76% σημείωναν τ' αποτελέσματα για το δήμαρχο της Χιμάρας, 64% για την νομαρχία του Δελβίνου, 55,5% για τη νομαρχία των Αγίων Σαράντα, 30% στην Κορυτσά. Στις εκλογές αυτές το ΚΕΑΔ έδειξε τον έαυτο του ως ένα κόμμα με πλατιά λαϊκή υποστήριξη, ως ένα κόμμα σύγχρονο και με εύρωπαικό προσανατολισμό.

Τι έδειξαν οι εκλογές της 14ης Μαΐου 2023, τριάντα χρόνια μετά;

Άν εξαιρέσουμε τη νίκη του Διονύση Φρέντη Μπελέρη, που όφειλεται περισσότερο στην αγωνιστικότητα των Χιμα-

ριωτών, σαν απάντηση της φυλάκισης του υποψηφίου δημάρχου δύο μέρες προτού ανοίξουν οι κάλπες, τα ποσοστά των άλλων δύο δήμων είναι απελπιστικά. Αναλύοντας τ' αποτελέσματα των εκλογικών έπιτροπών σε κάθε κοινότητα, το ποσοστό του υποψηφίου του ΣΚ. φτάνουν τα 50% και σε πολλές κοινότητες τό ξεπερνούν.

Πού όφειλεται αυτή η διαφορά; Τι μέλει γίνεσθαι στην Ε.Ε. Μειονότητα; Πρώτον, η άδιαφορία των Βορειοηπειρωτών εν Έλλάδι στα διάφορα πεπραγμένα στον βορειοηπειρωτικό χώρο, είτε είναι αυτά εκλογικές αναμετρήσεις, είτε άπογραφή πληθυσμού κ.ά. με άποκορύφωμα την άποχή τους. Δεύτερον, η θεωρία του κομμουνιστικού -σοσιαλιστικού καθεστώτος στην Αλβανία, που κυβέρνησε τη χώρα με τον πιό άπάνθρωπο τρόπο, δέ λέει να ξεριζωθεί εύκολα από τα μυαλά πολλών, ιδίως αυτών της τρίτης ηλικίας, που είναι και οι έναπομεινάντες εδώ, αν και πέρασαν τρείς δεκαετίες. Στις εκλογικές αναμετρήσεις που γίνονται στην Αλβανία, αν και υπάρχουν διέξοδοι, με τον δικό τους φορέα, την Όμόνοια, τους παρασέρνει το σοσιαλιστικό ρεύμα ή καλύτερα η αναζωογόνηση της παλιάς νοοτροπίας.

Αναλύοντας τα τωρινά αποτελέσματα, μένει έκπληκτος. Δεν είναι μόνον τό Σοσιαλιστικό κόμμα, που άποσπᾶ συμβούλους και ποσοστά. Τα κόμματα που φώλιασαν στους κόλπους μας

και ζητούν την ψήφο των Έλλήνων της Αλβανίας, είναι πολλά. Και όχι μόνον. Μπαίνουν στην εκλογική αναμέτρηση με δικούς μας εκπροσώπους. Στις δικές μας κοινότητες, έλληνικής καταγωγής πολίτες άγκαλιάζουν τα κόμματα αυτά, γίνονται μέλη τους, άρκει ν' αναδειχτούν δημοτικοί ή έπαρχιακοί σύμβουλοι. Δεν ένδιαφέρει τα άτομα αυτά τι είδος κόμμα είναι και ποιόν εκπροσωπεί.

Τρίτον, η άφωνία που υπάρχει μεταξύ των δύο πολιτικών κομμάτων, που εκπροσωπούν την ΕΕΜ, του ΚΕΑΔ και του ΜΕΓΚΑ. Δεν κατόρθωσαν να καθίσουν να διαπραγματευτούν, να βγούν με κοινούς υποψηφίους, λαϊκής άποδοχής. Μάλλον, έχασαν τό κύρος και τό ρόλο τους στο κοινό Βορειοηπειρωτών. Έχασαν την έπαφή τους. Στο Δημοτικό Συμβούλιο των Αγίων Σαράντα, σήμερα δεν έχουμε ούτε έναν σύμβουλο, (πρωτοφανές γεγονός) ούτε από τό συνδυασμό του ΚΕΑΔ, ούτε άπ' αυτό του ΜΕΓΚΑ κί' αυτό διότι, ούτε μία έπαφή ή έννημέρωση δεν έγινε με τους Έλληνικής καταγωγής κατοίκους της

πόλης. Άδιαφορία ή άνυπαρξία των φορέων αυτών;

Τέταρτον, η όργάνωση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ως όργάνωση όλων των Έλλήνων της Αλβανίας, με τό ύφέσιμο σταυροδρόμι της, δεν μπορεί να έλέγξει τέτοιες καταστάσεις και περνάει κί' αυτή στην άνυπαρξία.

Πέμπτο, η άπουσία του όμογενειακού τύπου εδώ και μία δεκαετία (μία Έθνική Μειονότητα να μην μπορεί να εκδίδει μία εφημερίδα, άπό 5 που είχε στην άρχή της ύπαρξής της) έχει τις έπιπτώσεις, διότι ήταν ό όμογενειακός τύπος που έννημέρωνε τους έδω έναπομεινάντες και περνούσε τα μηνύματα της Όμόνοιας.

Σύντομα στην Αλβανία θα διεξαχθεί η Άπογραφή του πληθυσμού. Είναι καθήκον όλων μας να δώσουμε τό παρόν, για να μην παίζει τό INSTAT (Ίνστιτούτο Στατιστικών) με τους άριθμούς των Έλλήνων της Αλβανίας.

Σύντομα (όπως έννημερωθήκαμε καμία προετοιμασία ακόμα, μολονότι υπερχείλισε τό όριο, που προβλέπει τό Καταστατικό της Όμόνοιας) θα διεξαχθεί ή 11η Γενική Συνδιάσκεψη της Όμόνοιας. Καιρός να γίνουν τροποποιήσεις για μία άνανεωμένη και άναβαθμισμένη Όμόνοια, να βρει τον παλιό της καλόν έαυτο, για ν' ανταποκριθεί στις έπάξεις του καιρού και στα προβλήματα των Βορειοηπειρωτών.

Παρόντες βουλευτές και δήμαρχοι από την Έλλάδα, άπόντες οί δικοί μας, στην συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Χιμάρα

Η συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Χιμάρα, για την άμεση άπελευθέρωση του προφυλακισμένου δημάρχου Φρέντη Μπελέρη, να όρκιστεί και ν' αναλάβει τα καθήκοντά του, ήταν μία συγκέντρωση ειρηνική, άρτια προετοιμασμένη, με παλμό και με πολλά μηνύματα.

Μιά συγκέντρωση έκπνοης της συσσωρευμένης άγωνίας και άγανάκτησης

για την άδικη φυλάκιση του έλεγμένου τους δημάρχου, όργανωμένη άπό τους ίδιους τους κατοίκους του δήμου Χιμάρας, με την συμμετοχή πολλών Βορειοηπειρωτών και Έλλαδιτών, άνάμεσα στους όποιους δύο βουλευτές της ΝΔ, οί Κωνσταντίνος Γκιουλέκας και Βασίλης Γιόγιακας και ό βουλευτής της Νίκης, και των δημάρχων Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Ηγουμενίτσας. Μιά συγκέντρωση που μίλησαν Αλβανοί και Έλληνες, προσωπικότητες και μη,

για να περάσουν τό μήνυμα πώς ή δημοκρατία δεν φυλακίζεται, ή έντολή του λαού δεν νοθεύεται. Πώς ό λαός της Χιμάρας έχει συνυπάξει ειρηνικά και άδελφικά με τους Αλβανούς, δύο κοινότητες που άγωνίζονται για την έγκαθίδρυση της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καταμηνύοντας την διεφθαρμένη και έξαρτώμενη δικαιοσύνη άπό τις Άρχές και συγκεκριμένα άπό τον πρωθυπουργό της χώρας. Να περάσουν τό μήνυμα πώς ό Φρέντη Μπελέρης κρατείτε άδικα με άβάσιμες και χαλκευμένες κατηγορίες μόνον και μόνον να μην άσκήσει τα καθήκοντά του και βγάλει στο φώς τις ύφαρπαγές που έγιναν και προετοιμάζουν να γίνουν στο περιουσιακό των Χιμαριωτών και των άλλων κοινοτήτων των παραθαλασσιών.

Αυτά κατήγγειλαν ό τέως Αλβανός ύπουργός Δικαιοσύνης, ό δικηγόρος του Φρέντη, ό εκπρόσωπος της Πανεπειρωτικής Άμερικής άπό τη Χιμάρα., ή πρόεδρος του ΔΚ Χιμάρας, ό δημοτικός σύμβουλος άπό τό Μπόρσι, ό εκπρό-

σωπος των Λουκοβιωτών, ό πρόεδρος Ένωσης Χιμαριωτών, ό Γενικός Πρόεδρος της Όμόνοιας, ό βουλευτής και πρόεδρος του ΚΕΑΔ, ό Δήμαρχος Θεσσαλονίκης Κωνσταντίνος Ζέρβας και ό Δήμαρχος Αθήνας Κώστας Μπακογιάννης. Τα έίπε ξεκάθαρα στο μήνυμα του ό Άντιπρόεδρος Κομισιόν ένταξιακής πορείας κρατών στην ΕΕ, Μαργαρίτης Σχοινάς, τα έίπε στο δίγλωσσο μήνυμα του ό φυλακισμένος δήμαρχος Φρέντη Μπελέρης.

Αυτό που έπесе στο μάτι ήταν ή άπουσία των δημάρχων των έλληνικών Δήμων, Φοινίκης και Δρόπολης, του προέδρου του κόμματος ΜΕΓΚΑ και άλλων άξιωματούχων παραγόντων του βορειοηπειρωτικού χώρου, που ύποκλίνονται εύλαβικά στον πρώτο του κράτους για να μην χάσουν τη θεσούλα τους, όταν οι τωρινές συνθήκες, όπου καταπατούνται δικαιώματα και έλευθερίες, ζητούν την συμπαράσταση όλων, την συμμετοχή και τη φωνή όλων.

Βαγγέλης Παπαχρήστος

200 Έτη από την θυσία ενός Ήπειρώτη πολεμάρχου

Ο ήρωικός Θάνατος του Μάρκου Μπότσαρη τόν Αύγουστο του 1823

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας, Καθηγητής Φιλολόγος, συγγραφέας

Στις 9 Αυγούστου 1823, στο Κεφαλόβρυσο Καρπενησίου φονεύεται σε πολεμική επιχείρηση έναντι των Τούρκων ο Μάρκος Μπότσαρης. Είναι μία από τις έμβληματικές μορφές της Ελληνικής έθνεγερσίας του 1821. Έκπρόσωπος τής Ήπειρου και του Σουλίου στην αγωνιζόμενη Ελλάδα, αναδείχθηκε, με την συμμετοχή και την ήρωική του θυσία σε ηλικία μόλις 33 ετών, σε θρυλική μορφή του Ελληνισμού.

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΟΥΛΙ

Ο Μάρκος Μπότσαρης ήταν μέλος τής σουλιώτικης φάρας, γνωστής με το όνομα Μποτσαραίοι ή Μποτσαράτες. Υπήρξε μέχρι το 1800 ή πιά ισχυρή φάρα του Σουλίου. Αντίπαλοι τους ήταν ή ισχυρή φάρα των Τζαβελαίων. Το 1790 γεννήθηκε στο Σούλι ο Μάρκος, υιός του Κίτσου Μπότσαρη και, 2 χρόνια μετά, ο αδελφός του Κώστας. Το 1800 πεθαίνει ο άρχηγός τής φάρας των Μποτσαράτων Γιώργης Μπότσαρης και την θέση του παίρνει ο υιός του Κίτσος (ο πατέρας του Μάρκου). Το Σούλι όμως δεχόταν συνεχώς επιθέσεις από τον Αλή Πασά και τον υιό του Βέλη. Τόν Δεκέμβριο του 1803 πέφτει το Σούλι και οι περισσότεροι Σουλιώτες καταφεύγουν στην Πάργα και μετά στα Έπτάνησα.

Τό 1820 ο Αλής πασάς κηρύσσεται από την Ύψηλή Πύλη απο-

στάτης. Ο Μάρκος βρίσκεται σε δίλημμα και αντιμετωπίζει τό θέμα διπλωματικά, με άπώτερο στόχο τήν επιστροφή των Σουλιωτών στην περιοχή Σουλίου.

Έτσι, από τήν μία εντάσσεται αυτός και ή οικογένεια του στις σουλτανικές δυνάμεις (πού πολιτοκοούν τά Ίωάννινα και τόν Άλή),

Ο Μάρκος Μπότσαρης με σώμα 350 Σουλιωτών διείσδυσε στο έχθρικό στρατόπεδο τήν νύχτα τής 8ης πρὸς 9η Αύγούστου 1823. Η επίθεση είχε επιτυχία, αλλά ο Μάρκος Μπότσαρης τραυματίζεται θανάσιμα. Οι Τούρκοι υπέστησαν μεγάλη ήττα. Έπесαν στα χέρια των Έλλήνων 690 τυφέκια, 1000 πιστόλες, δύο σημαίες, πολλοί ίπποι και ήμιονοι. Από τούς Έλληνες φονεύθηκαν περίπου 36 και πληγώθηκαν 20.

αλλά από τήν άλλην διεξάγουν μυστικές διαπραγματεύσεις με τόν Άλή για επιστροφή στο Σούλι. Τό τελευταίο τό κατορθώνουν τόν Δεκέμβριο του 1820, αφού εγκατέλειψαν κρυφά τό σουλτανικό στρατόπεδο, αλλά τά μέλη τής οικογενείας του κρατούνταν στα Ίωάννινα ως όμηροι του Άλή.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ 1821- Ο ΗΡΩΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Αφού οι υπόλοιποι Έλληνες (με τόν συντονισμό τής Φιλικής Έταιρίας) έκμεταλλεύτηκαν τήν ένδοοθωμανική διαμάχη (με τήν άποστασία του Άλή) και κήρυξαν τήν επανάσταση στα περισσότερα μέρη, συμμετέχουν σε αυτήν και σουλιώτικα

Ο τάφος του Μάρκου Μπότσαρη στο Μεσολόγγι.

τμήματα. Στα τέλη Απριλίου 1821 Σουλιώτες μαζί με τούς συμμάχους τους επιτίθενται στο χωριό Λούρος (μεταξύ Ίωαννίνων και Πρεβέζης) και τούς επόμενους μήνες καταλαμβάνουν τό φρούριο τής Ρινιάσας, τούς Βαριάδες, τά Πέντε Πηγάδια και τά Δερβίζιανα, όπου διακρίνεται και ή πολεμική εύφυια του Μάρκου Μπότσαρη, ένω τόν Νοέμβριο καταλαμβάνει τήν Άρτα.

Στήν κυρίως επαναστατημένη Ελλάδα έχει σχηματιστεί Κυβέρνηση (Έκτελεστικό και Βουλευτικό). Το Βουλευτικό στις 11 Οκτωβρίου 1822 έγκρίνει τόν διορισμό του 32χρονου Μάρκου σε Στρατηγό τής Δυτικής Στερεάς, περιοχής όπου κυριαρχούσε πολιτικά ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος. Οι δύο άνδρες πρωταγωνιστούν στον άθλο τής απόκρουσης τής Α' πολιτορκίας του Μεσολογγίου (από τόν Οκτώβριο ως τά Χριστούγεννα του 1822). Μετά τήν νίκη όμως αρχίζουν οι διχόνοιες που θά εξελιχθούν στον καταστροφικό Έμφύλιο.

Ο ΗΡΩΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟ

Από τις αρχές Ιουνίου 1823 έφθασαν ειδήσεις στο Μεσολόγγι ότι ο Μουσταφά πασάς τής Σκόδρας ξεκίνησε από τόν Αύλωνα με 10.000 στρατιώτες και κατεύθυνση τήν Λάρισα. Σκοπός τής νέας αυτή τουρκικής έκστρατείας ήταν ή ύποταγή τής Δυτικής Στερεάς.

Η προφυλακή του Μουσταφά πασά έφθασε στο Καρπενήσι στις 5 Αυγούστου, αποτελούμενη από 5.000 πεζούς και ίππείς υπό τόν Τζελαεντίν μπέη, ο οποίος στρατοπέδευσε στο Κεφαλόβρυσο. Μία εβδομάδα πιά πριν είχε ξεκινήσει ελληνικό σώμα 1.200 ανδρών υπό

τήν ήγεσία Στερεοελλαδιτών και Σουλιωτών όπλαρχηγών. Η αριθμητική υπεροχή των Τούρκων έπесε τόν Μάρκο (έναν από τούς άρχηγούς του ελληνικού σώματος) να αξιοποιήσει τήν σουλιώτικη πολεμική εμπειρία (πού ενεργούσαν με συχνές καταδρομές και χτυπούσαν καιρια τόν έχθρο).

Παρότι δεν είχε τήν στήριξη των άλλων όπλαρχηγών, ο Μάρκος Μπότσαρης με σώμα 350 Σουλιωτών διείσδυσε στο έχθρικό στρατόπεδο τήν νύχτα τής 8ης πρὸς 9η Αυγούστου (μόνο ο Κίτσος Τζαβέλας από τούς όπλαρχηγούς έδωσε τό παρών στην μάχη).

Η επίθεση είχε επιτυχία, αλλά ο Μάρκος Μπότσαρης τραυματίζεται θανάσιμα. Τόν θάνατο του απέκρυψαν οι συμπολεμιστές του, για να μην δειλιάσουν οι λοιποί, και τόν μετέφεραν κρυφά έκτός του πεδίου τής μάχης. Οι Τούρκοι υπέστησαν μεγάλη ήττα. Έπесαν στα χέρια των Έλλήνων 690 τυφέκια, 1000 πιστόλες, δύο σημαίες, πολλοί ίπποι και ήμιονοι. Από τούς Έλληνες φονεύθηκαν περίπου 36 και πληγώθηκαν 20.

Ο Σπυριδών Τρικούπης αναφέρει για τόν θάνατο του: «Τήν δέ 10 Αυγούστου μετεκομίσθη ο νεκρός του Μάρκου εις Μεσολόγγι όπου έκηδεύθη λαμπρώς. Μέγα δέ πένθος καθ' όλην τήν Ελλάδα διήγειρεν ο θάνατος του, θεωρηθείς δικαίως έθνικόν δυστύχημα». Ήταν μόλις 33 ετών. Τήν δράση του θά συνεχίσει ο αδελφός του Κώστας. Τόσο ή θρυλική του ζωή όσο και ο ήρωικός του θάνατος μετέτρεψαν τόν Μάρκο σε σύμβολο θάρρους και τιμιότητας.

Μάρκος Μπότσαρης

Για τὰ σπουδαιότερα Ἐκκλησιαστικά καὶ Ἐθνικά θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ὁρθοδοξία μας, μίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κονίτισης κ. Ἀνδρέας στὴν Ἀγρυπνία τῆς Μολυβδοσκεπάστης (14 Αὐγούστου 2023)

«...Συναχθήκαμε στὸ σεβάσμιο αὐτὸ Μοναστήρι γιὰ νὰ προσευχηθοῦμε ὅλη τὴ νύκτα καὶ νὰ παρακαλέσουμε τὴν Παναγία μας καὶ γιὰ τὰ προσωπικά του θέματα ὁ καθένας, ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὰ ἔθνικα ζητήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ ἀγαπημένη μας Πατρίδα, ἡ Ἑλλάδα. Διότι αὐτὴ τὴν παρακαταθήκη μᾶς ἄφησε ὁ μέγας καὶ ἅγιος προκάτοχός μου, ἀσίδημος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτισης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, ἡδη ἀπὸ τὸ 1968, τὸ πρῶτο δηλαδὴ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖο ξεκίνησε ἡ Ἀγρυπνία αὐτῆ.

Ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης Σεβαστιανός, εἶχε μεγάλη ἀγάπη πρὸς τὴν Θεοτόκο καὶ πίστευε ἀκράδαντα ὅτι καὶ ὅταν ἡ Παναγία ἐκοιμήθη καὶ ἔγινε Βασίλισσα τῶν Οὐρανῶν, οὔτε ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ κοντὰ μας, οὔτε μᾶς ἐγκατέλειψε. Ἀντίθετα συνεχίζει νὰ μᾶς παρακολουθεῖ σὰν στοργικὴ μητέρα, διότι στὴν ἐπίγεια ζωὴ τῆς ἔζησε τὴν φτώχεια καὶ δοκίμασε θλίψεις καὶ πόνο μοναδικό...

...Ἄς καταθέσουμε εὐλαβικά πρὸς τὴν Θεοτόκο κάποια θέματα σημαντικά, κατὰ τὴν γνώμη μας, ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἔθνος.

Τὸ πρῶτο εἶναι ἡ ἀνασφάλεια ποὺ νιώθει ὁ λαὸς μας ἀπὸ τὴν συνεχιζόμενη κοινωνικὴ ἀναταραχὴ ἀπὸ τὶς τρομοκρατικὲς ἐνέργειες κάποιων ποὺ χαρακτηρίζονται ὡς ἀναρχικοί, ἢ γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουμε ὄρο τοῦ συρμοῦ "μπαχαλάκηδες", ἀπὸ τὰ φρικαλέα ἐγκλήματα ποὺ ἔρχονται στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας. Ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν καὶ ἀπὸ τὴν δράση συμμοριῶν τὶς ὁποῖες ἀπαρτίζουν ὁμάδες διαφόρων ποδοσφαιρικῶν συλλόγων ἢ καὶ μαθητῶν τοῦ γυμνασίου καὶ τοῦ λυκείου καὶ μὲ θύματα συχνὰ νεαρὰ παιδιά, ὅπως πρόσφατα ἐθρήνησε ἡ χώρα, τὸν θάνατο ἑνὸς 29χρονοῦ νεαροῦ ἀπὸ τὴν Ἐλευσίνα. Εἶναι δὲ ἐξόχως

ἀνησυχητικὴ ἡ περίπτωση σὲ ὅλον τὸν πολιτισμένο κόσμον καὶ ἡ ἀνεξήγητη μανία ὀρισμένων φοιτητῶν νὰ ἀντιδροῦν στὴν δημιουργία Βιβλιοθήκης στὸ Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσ/νίκης. Ὅλα αὐτὰ τὰ παρακολούθησαμε πρὸ καιροῦ καὶ εἶναι σημάδια ἀνησυχητικά καὶ γιὰ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ μέλλον τῆς Ἐπιστήμης. Γι' αὐτὸ, καὶ ἐπειδὴ μία ἀπὸ τὶς προεκλογικὲς ἐξαγγελίες τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, ἦταν καὶ ἡ ἐμπέδωση τῆς ἀσφαλείας στὸν πολίτη, παρακαλοῦμε τὸν κ. Πρωθυπουργὸ καὶ τὸν ἀρμόδιο Ὑπουργό, νὰ μὴν τὸ ἀμελήσουν, ἀλλὰ μὲ γρήγορους ρυθμούς νὰ ρυθμιστοῦν ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια καὶ ἡ εἰρήνη γιὰ τὴν γρήγορα καὶ "ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν". Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο.

Τὸ δεύτερο ζήτημα εἶναι τὸ ἂν θὰ ἀποδώσει ἡ συνάντηση ποὺ μελετᾶται νὰ γίνῃ τοῦ Ἑλληνα Πρωθυπουργοῦ μὲ τὸν Τοῦρκο Πρόεδρο. Καὶ ἂν θὰ οἰκοδομηθεῖ κλίμα ἐμπιστοσύνης μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Πάντως, δὲν εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντικά τὰ πισωγυρίσματα τοῦ κ. Ἐρντογάν, διότι ἀφ' ἐνός μὲν προσπαθεῖ νὰ προωθήσει πρὸς τὰ ἐδῶ μεγάλες ὁμάδες λαθρομεταναστῶν, ἀφ' ἑτέρου πηγαίνει γιὰ τὴν ἀναγνώριση δύο ἰσοτίμων κρατῶν στὴν Κύπρο. Δηλαδὴ τὴν Κυπριακὴ Δημοκρατία καὶ τὸ ψευδοκράτος τῆς Βόρειας Κύπρου, ἐνῶ συνεχῶς ἀπειλεῖ τὴν μεγαλὸν ὅτι θὰ καταλάβει καὶ τὸ ἐλεύθερο τμήμα τῆς. Βέβαια, οἱ ἐνοπλῆς δυνάμεις μας βρίσκονται σὲ πλήρη ἐτοιμότητα, ἐνῶ ἀκαίριον εἶναι καὶ τὸ ἠθικὸ τῶν κατοίκων τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ τοῦ νότιου Αἰγαίου. Ὅλες αὐτὲς οἱ πολεμικὲς φλυαρίες τῆς γείτονος Χώρας, θυμίζουν τὸν γελοῖο Μουσολίνι, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχανε εὐκαιρία νὰ ἀπειλεῖ καὶ νὰ δυσφημεῖ τὴν Πατρίδα μας μέχρι ποὺ τὴν 28ῆ Ὀκτωβρίου 1940

ἐπετέθη ἐναντίον μας καὶ ἐξευτελίστηκε παγκοσμίως. Ὅμως, ὅπως τότε, ἡ Πολιτεία καὶ ὁ λαός, ἰδίως μετὰ τὴν βύθιση τοῦ ἀντιτορπικοῦ Ἑλλη, 15 Αὐγούστου 1940, δὲν ἔμεινε ἀδρανῆς, ἀλλὰ ἀθόρυβα καὶ συστηματικὰ ἐτοιμαζόταν καὶ ἀγρυπνοῦσε πιστεύοντας στὴν

Πάντως δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξει καμμιά ὑποχώρηση ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὴν πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι στὰ ἔθνικα ζητήματα δὲν χωροῦν ἐκπτώσεις καὶ ὑποχωρήσεις.

ἐπέμβαση τῆς ὑβρισμένης Παναγίας στὴν Τῆνο, αὐτὸ γίνεται καὶ τώρα. Χωρὶς φόβο καὶ ἀγωνία παραμένουμε ἀγρυπνοὶ γιὰ πᾶν, ὃ μὴ γένοιτο, ἐνδεχόμενο, ἐντείνοντας παράλληλα τὴν προσευχὴν μας πρὸς τὴν Θεοτόκο νὰ ἔχει κάτω ἀπὸ τὴν ἀγία τῆς σκέπη τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ τρίτο μεγάλο θέμα εἶναι ὁ πόλεμος τὸν ὁποῖο ἐξάπелυσε ἡ Ρωσία κατὰ τῆς Οὐκρανίας καὶ ἐξ' αἰτίας αὐτοῦ ἡ παγκόσμια οικονομικὴ κρίση ποὺ ἔχει, ὅπως εἶναι φυσικό, πλήξει καὶ τὴν Χώρα μας. Καὶ εἶναι πάρα πολὺ ὀδυνηρὸ νὰ πολεμοῦν μεταξὺ τους δύο Ὁρθόδοξες Χῶρες μὲ νεκρούς, μὲ καταστροφὲς τεράστιες καὶ ἐκατομμύρια Οὐκρανοὺς πρόσφυγες, ποὺ ἀπὸ τὴν μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη τὰ ἔχασαν ὅλα χωρὶς νὰ γνωρίζουν ἂν καὶ πότε θὰ ξαναγυρίσουν στὴν Πατρίδα τους. **Εἶναι ὅμως γνωστό, ὅτι ἀπὸ τὸ 2016 οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ τὸ NATO θέλησαν νὰ ἐπεκτείνουν τὴν ἰσχύ τους πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπη. Καὶ γιὰ νὰ πετύχουν τὸν σκοπὸ τους οἱ Ἀμερικανοὶ κατόρθωσαν νὰ**

δημιουργήσουν μιὰ ψευδο-επίγραφη δῆθεν Ἀυτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας μὲ καθηρημένους, ἀφορισμένους καὶ ἀναθεματισμένους ἢ καὶ ἀχειροτόνητους κληρικούς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνουν φανερά τὰ σχέδιά τους καὶ νὰ προκαλέσουν τὴν πολεμικὴν ἐπέμβαση τῆς Ρωσίας. Ὅπως βλέπουμε, ἡ μιὰ ἀμαρτία φέρνει τὴν ἄλλη, χωρὶς, ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ διαφαιίνεται τὸ πῶς καὶ πότε θὰ λήξει αὐτὴ ἡ κρίση. Ἐν τῷ μεταξὺ, λόγω τοῦ πολέμου, ὅλα τὰ εἶδη πρῶτης ἀνάγκης πλήττονται ἀπὸ μεγάλη ἀκρίβεια, παράλληλα δὲ ὑπάρχει καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια ἀπὸ κάποιους ἐπιτήδειους στὸ εἶδος αὐτό. Ἄς παρακαλοῦμε, λοιπόν, τὴν Κυρία Θεοτόκο νὰ δώσει τέλος στὸν πολεμικὸ παραλογισμό, ὥστε νὰ ἡρεμήσουν οἱ κοινωνίες καὶ τὰ νοικοκυριά, ποὺ σκληρὰ δοκιμάζονται αὐτὸν τὸν καιρὸ.

Τὸ τέταρτο θέμα, ποὺ γιὰ μᾶς εἶναι πρῶτο, καὶ γι' αὐτὸ καὶ κατὰ τὴν γνώμη μας εἶναι καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο, εἶναι ἡ διάσπαση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἡ διάσπαση αὐτὴ ἄρχισε τὸ 2016, ἀμέσως μετὰ τὴν λεγομένη "Μεγάλῃ Σύνοδο" στὸ Κολυμπάρι τῶν Χανίων τῆς Κρήτης, κατὰ τὴν ὁποῖαν Σύνοδο ὅλες οἱ αἰρέσεις, ὁ Παπισμός, ὁ Προτεσταντισμὸς μὲ τὶς ἀναριθμητὲς παραφυάδες του, χαρακτηρίζονται ἐφ' ἐξῆς "ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ" ἐνῶ ἡ πραγματικὴ Ἐκκλησία ποὺ ἴδρυσε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ τὴν στερῶσαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἡ "ΜΙΑ, ΑΓΙΑ, ΚΑΘΟΛΙΚΗ καὶ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ" εἶναι ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ. Κατόπιν ὅταν ἰδρύθηκε ἡ δῆθεν "Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας" οἱ 10 ἀπὸ τὶς 14 ἐπιμέρους Ἐκκλησίες ΔΕΝ τὴν ἀνεγνώρισαν. Ὑπῆρξε δὲ καὶ ἡ διακοπὴ τῆς "κοινωνίας" ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ

Πατριαρχείο της Ρωσικής Εκκλησίας. Τελευταία τα εκκλησιαστικά πράγματα περιεπλάκησαν ακόμα περισσότερο, μετά την αναγνώριση από το Φανάρι της σχισματικής Εκκλησίας των Σκοπίων ως κανονικής, υπό τον τίτλο "Αρχιεπισκοπή Αχρίδος". Λίγο πριν είχαμε και μιá άλλη περιπλοκή. Το Πατριαρχείο Μόσχας κάνοντας εισπήδηση στο κανονικό έδαφος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας με άφθονα χρήματα εξαγόρασε κάποιους ίθαγενείς Αφρικανούς κληρικούς, οι οποίοι άποσχίστησαν από το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας. Αυτή η εισπήδηση της Μόσχας καταδικάζεται με την βαρύτατη ποινή της καθαιρέσεως σύμφωνα με τους ιερούς κανόνες. Αλλά το έρώτημα είναι : Ποιός θα καθαιρέσει ποιόν ; άφοϋ πάνω από την Όρθοδοξία πλανάται ο κίνδυνος νέων σχισμάτων. Τέλος, μιá άλλη άνοικτη πληγή είναι η διένεξη των Πατριαρχείων Άντιοχείας και Ίεροσολύμων, για την εκκλησιαστική δικαιοδοσία στο Κατάρ. Κάτι δηλαδή που θυμίζει την λαϊκή παροιμία "ο κόσμος καίγεται και η κυρά χτενίζεται".

Το ζήτημα τώρα της Βορείου Ηπείρου βρίσκεται σ' ένα δύσκολο σταυροδρόμι. Η γειτονική χώρα, παρά τις προσπάθειές της και την σφοδρή έπιθυμία της να ένταχθει στην Εϋρωπαϊκή Ένωση, κατηγορείται συνεχώς από τους εϋρωπαϊούς εταίρους μας ότι δεν σέβεται καθόλου τα δικαιώματα και τα δίκαια των Βορειοηπειρωτών, διότι, εκτός των άλλων, άρπάζει τις περιουσίες τους, ιδίως στην περιοχή της Χειμάρρας, όπως έπίσης και τις περιουσίες ιερών μονών που τελικά περιέρχονται στα χέρια ήμε-

τέρων.

Σχετικά δέ με την άπογραφή του έλληνισμού κάνει τα αδύνατα δυνατά, για να παρουσιάσει τους Βορειοηπειρωτες πώς έχουν μειωμένο αριθμό. Έτσι η ένταξη τους στην Εϋρωπαϊκή Ένωση όλο και πηγαίνει παραπίσω. Θα δοϋμε πώς θα καταλήξει αυτή η ιστορία, τώρα μάλιστα, που υπάρχει άνοικτό και το θέμα της παράλογης φυλακίσεως του εκλεγμένου Δημάρχου Χειμάρρας Φρέντυ Μπελέρι. Έλπίζουμε ότι ο Πρωθυπουργός μας θα άσκήσει όλη του την έπιρροή προς τον Άλβανό όμολόγο του, ώστε ο Μπελέρης να έλευθερωθει σύντομα, για να μπορέσει να άσκησει άπρόσκοπτα τα καθήκοντά του στην άδούλωτη και ήρωική Χειμάρρα. Απόψε, πρέπει να έχει τελειώσει τώρα, στη Χειμάρρα έγινε μεγάλο Συλλαλητήριο, το όποιο όργάνωσε η Όμόνοια, έπικεφαλής του όποιου (Συλλαλητηρίου) ήταν οι Δήμαρχοι Άθηναιών και Θεσσαλονίκης. Θα δοϋμε, δεν μάθαμε ακόμη νεώτερα.

Πέρα όμως, άπ' όλα αυτά, η Άλβανία δεν ξεχνάει και τους "Τσάμηδες". Τόν περασμένο Μάιο, όταν ο Έλληνας Υπουργός των Έξωτερικών μετέβη στα Τίρανα και συναντήθηκε με την Άλβανή όμολόγο του, εκείνη του έθεσε εύθέως την άρση του έμπολέμου από την Ελλάδα, καθώς και το ζήτημα των περιουσιών των "Τσάμηδων" στην Θεσπρωτία. Βέβαια, πήρε πληρωμένα την άπάντηση. Όμως, είναι φανερό ότι οι γείτονες ύποκινούν τους "Τσάμηδες" για να εκβιάσουν την Ελλάδα που μιλάει για Βορειοηπειρωτες, παρουσιάζοντάς τους ως δΉθεν μειονότητα (τους Τσάμηδες) για τους όποιους η Άλβανία έχει,

ύποτίθεται, την διαχείρισή τους. Αλλά για όσους άγνοούν τί είναι οι "Τσάμηδες" και κυρίως τα νεώτερα παιδιά, καλό είναι να λεχθούν και λίγα λόγια για την έννημέρωσή τους. Οι "Τσάμηδες", λοιπόν, τί είναι ; Είναι μουσουλμάνοι, κάτοικοι της Θεσπρωτίας, από τον καιρό που οι Τούρκοι, τον 15ο αιώνα, κατέλαβαν και την Ήπειρο. Στα χρόνια, όμως, της Κατοχής, 1941-1944, οι "Τσάμηδες" συνεργάστηκαν πρώτα με τους Ίταλούς, έναντιον βέβαια, των γηγενών ήπειρωτών κατοίκων της Θεσπρωτίας, άρπάζοντας τις περιουσίες, τα σπίτια και τα ζωντανά τους, και σκοτώνοντας όποιον ήθελαν, χωρίς να δίνουν λόγο σε κανένα. Μετά την συνθηκόλογηση της Ίταλίας, τον Σεπτέμβριο του 1943, οι "Τσάμηδες" συνεργάστηκαν με τους Γερμανούς, και αυτοί υπήρξαν οι αίτιοι της έκτελέσεως των 49 Προκρίτων της Παραμυθιάς, στις 29 Σεπτεμβρίου 1943. Όταν, όμως, έφθασε το τέλος των Γερμανών, τον Όκτώβριο του 1944 και αυτοί άρχισαν να άποχωρούν και από την Ελλάδα, οι "Τσάμηδες", αναλογιζόμενοι ότι τους περίμενε σκληρή τιμωρία για τα άνήκουστα έγκλήματά τους, άκολούθησαν τους ήττημένους Γερμανούς και πήγαν στην Άλβανία. Αλλά ο Ένβερ Χότζα, επειδή, ίσως, τους φοβόνταν, περιόρισε τους "Τσάμηδες" στην Κονίσπολη. Άργότερα, τα έλληνικά Στρατοδικεία έδίκασαν "έρμηνη" τους έγκληματιές "Τσάμηδες", και έδημευσαν τις περιουσίες τους, τις όποιες άλλως τε τις είχαν κλέψει από τους Έλληνες. Τώρα η Άλβανία παρακινεί, ύπογείως, έννοείται, τους άπογόνους εκείνων των έγκληματιών, για να εκβιάζει την

Ελλάδα. Πριν, όμως, ολοκληρώσω την ένότητα για το Βορειοηπειρωτικό θέμα, θεωρώ άναγκαίο να σας έννημερώσω, για να το γνωρίζετε αυτό, ότι η Ελλάδα, έπισήμως, ΔΕΝ χρησιμοποιεί τον όρο "ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ", αλλά έλληνική μειονότητα. Έμεις όμως έπιμένουμε "ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ και ΕΛΛΗΝΕΣ της ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ".

Τέλος, λίγες σκέψεις για το ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ, που είναι ένα θέμα που "καίει" το Έθνος μας.

Και δεν πρόκειται μόνο για την ύπογεννητικότητα ή όποια άναπόφευκτα όδηγεί στη συρρίκνωση της Ελλάδος. Πρόκειται και για το έγκλημα των εκτρώσεων, που τις έχουμε μάλιστα, νομιμοποίησει. Η Πολιτεία έχει νομιμοποίησει τις εκτρώσεις. Έτσι, όπως λένε οι ειδικοί, κάθε χρόνο σφαγιάζονται 300.000 έλληνόπουλα. Γι' αυτό η Πολιτεία άναγκάστηκε να αύξησει την στρατιωτική θητεία από 9 σε 12 μήνες, προκειμένου να ύπάρχει στρατός που θα φρουρεί τα σύνορα της Πατρίδος μας. Πέρα όμως, από αυτό, άπαιτείται η στήριξη της οικογένειας και μάλιστα της πολυτεκνης οικογένειας, όπως πολλές φορές το έχουμε τονίσει. Γιατί, κοιτάξτε, το να θεωρείται η πολυτεκνία "τεκμήριο πλούτου" (σου λέει έχεις 5-6 παιδιά, μιá χαρά είσαι, είσαι πλούσιος λέει το κράτος) και να φορολογείται η πολυτεκνη οικογένεια, θα ήταν άπλως γελοίο, αν δεν ήταν τραγικό για την Ελλάδα.

Κλείνοντας την φτωχή αυτή όμιλία, αισθάνομαι την άνάγκη πέρα από τα έγκάρδια συγχαρητήρια, να εύχαριστήσω τους ήρωικούς πυροσβέστες μας, τους άδάμαστους πυροσβέστες. Να εύχαριστήσω τους γενναίους άνδρες της άστυνομίας και του στρατού μας, καθώς και τους άνυποχώρητους στο καθήκον, άεροπόρους μας, από τους όποιους δύο έκλεκτά στελέχη της πολεμικής μας άεροπορίας, δύο παλληκάρια, θυσιάστηκαν την ώρα του καθήκοντος, που τα θρήνησε όλόκληρη η Ελλάδα. Τους συγχαίρω και τους εύγνωμονώ και έκ μέρους όλων σας, διότι με υπέράνθρωπες προσπάθειες κατόρθωσαν, με την εύλογία της Παναγίας να δαμάσουν την "λερναία ύδρα" της πυρκαϊάς. Ο Χριστός και η Θεοτόκος να εύλογούν αυτά τα νέα παιδιά, να εύλογούν το Έθνος μας και όλόκληρο τον κόσμο. Άμήν».

ΗΡΩΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ο Μητροπολίτης Κορυτσᾶς Φώτιος Καλπίδης πού δολοφονήθηκε από Άλβανούς και Βουλγάρους

Γράφει ο Τάσος Κοντογιαννίδης, δημοσιογράφος, συγγραφέας και έρευνητής ιστορικών θεμάτων.

Από τόν Πόντο στην Ήπειρο, από τή μιὰ πλευρά τοῦ ἑλληνισμοῦ στήν ἄλλη θά βρεθεῖ ὁ Πόντιος ιεράρχης Φώτιος Καλπίδης. Ὡς μητροπολίτης Κορυτσᾶς θά κρατήσῃ ψηλά τή φλόγα τῆς πίστεως ἀλλά καί τὸ λάβαρο τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνα. Συμπαραστάτης τοῦ καταπιεζόμενου ποιμνίου του ἀπὸ Ἀλβανούς, Βουλγάρους καί Ρουμάνους κομιτατζήδες, ὁ Φώτιος ἔπασσε στίς ἐπάλξεις τοῦ καθήκοντος ἀπὸ τίς σφαῖρες τῶν δολοφόνων, γιά νά ξεσηκώσῃ τότε ὁ θάνατος του τόν ἑλληνισμό. Τὸ ποιὸς ἦταν ὁ Φώτιος Καλπίδης, θά σᾶς ἐξιτορήσουμε εὐθύς ἀμέσως.

Στὸ χωριὸ Τσαγράκ τῆς Κερασούντας μιὰ φτωχὴ ἀγροτικὴ πονιακὴ οἰκογένεια θά φέρῃ στὸν κόσμο, τὸ 1865, ἓνα ἀγόρι πού θά τοῦ δώσουν τὸ ὄνομα Φώτιος. Ζεῖ κί' αὐτὸ μέσα στή φτώχεια, ἀκολουθεῖ καί βοηθᾷ τοὺς γονεῖς του στίς ἀγροτικὲς ἀσχολίες, ἀλλά ἔχει μιὰ ἰδιαίτερη κλίση στὰ γράμματα πού μαθαίνει ἀπὸ τὸν ἱερέα τοῦ χωριοῦ. Τὸ ἐπόμενο βῆμα του εἶναι νά φοιτήσῃ στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης καί θά ξεκινήσῃ ἔτσι μιὰ ἀξιοθαύμαστη σταδιοδρομία, ἀφοῦ τὸ 1890, σὲ ἡλικία 25 ἐτῶν, διορίζεται διευθυντὴς τῆς σχολῆς ἀρρένων στήν Κερασούντα κί' ἓνα χρόνο μετὰ προσλαμβάνεται στὸ Πατριαρχεῖο καί ὀρίζεται πρωτοκολλητής.

Ὁ μητροπολιτικός θρόνος στήν τουρκοκρατούμενη ἑλληνικὴ Κορυτσά

Τὸ 1893 γίνεται ὑπογραμματέας τῆς Ἱεράς Συνόδου καί τὸ 1897 προάγεται σὲ ἀρχιγραμματέα. Τὴν ἴδια χρονιά γίνεται ἀρχιμανδρίτης. Οἱ ἱκανότητες του χαίρουν ἐκτιμῆσεως καί ἀναγνωρίσεως. Τὸ 1902, στίς 16 Μαΐου ψηφίζεται μητροπολίτης Μοσχολέως, Κορυτσᾶς καί Πρεμετῆς. Ἀκούραστος, γεμᾶτος φλόγα ἐθνικὴ καί ἐνθεο ζῆλο ἔτρεχε στήν περιφέρεια του γιά νά κηρύξῃ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά τονώσῃ τὸ ἐθνικὸ φρόνημα τῶν Ἑλλήνων.

Στὴν Κορυτσά τότε ἀνθοῦσε ἀκραϊφνὴς ἑλληνισμός. Ὑπῆρχε τὸ

Μπάγκειο γυμνάσιο μὲ διακεκριμένους καθηγητές, τὸ παραναγωγεῖο, τὰ δημοτικὰ σχολεῖα μὲ 4.000 μαθητές. Ὅλα τόνιζαν τὴν ἑλληνικότητα τῆς περιοχῆς, ὅπως καί τώρα. Τὸ 1905, τὴν ἡμέρα τῆς ἀπονομῆς τῶν πτυχίων στοὺς μαθητές τοῦ γυμνασίου, σὲ ἐπίσημη τελετὴ, παρευρέθη καί ὁ πρόξενος τοῦ Μοναστηρίου. Στὸ καταπληκτικὸ θέαμα πού ἀντίκρισε δὲν μπόρεσε νά συγκρατηθεῖ καί γεμᾶτος συγκίνηση ἀναφώνησε: «Οἷος γνήσιος καί ἀκραϊφνὴς Ἑλληνισμός! Ζήτω ἡ ἑλληνικότερη Κορυτσά!».

Ὁ Φώτιος ἦταν προικισμένος μὲ φλογερὴ φιλοπατρία, ἄκρατη φιλανθρωπία, εὐγλωττία, θάρρος, καί πίστη στὰ ἀναλλοίωτα ἐθνικὰ ἰδεώδη. Ἡ κοινωνία τῆς Κορυτσᾶς κυριολεκτικὰ τὸν λάτρευε. Ἦταν ἄξιος ποιμενάρχης. Ἦταν τουρκοκρατούμενη περιοχή καί τὸ ἔργο του δύσκολο. Τότε ἄρχιζε καί ἡ ἀφυπνισθεῖσα ἀλβανικὴ προπαγάνδα μὲ ὑποκίνηση τῶν μεγάλων δυνάμεων πού διέκειντο δυστυχῶς καί τότε δυσμενῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Φώτιος ἦταν γι' αὐτοὺς τὸ μεγάλο ἐμπόδιο κί' ἔπρεπε μὲ κάθε τρόπο νά ἐκλείψῃ. Τὸν ἀπειλήσαν. Ἔμεινε ἀπόητος ἀπὸ αὐτὲς τίς ἀπειλές καί ἀκλόνητος στὴ θέση του.

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1905 στὸ χωριὸ Πλιάσα δέχτηκε δολοφονικὴ ἐπίθεση, ἀλλά διέφυγε τὸ θάνατο μὲ ἓναν ἐλαφρὺ τραυματισμό. Στίς 9 Σεπτεμβρίου τοῦ 1906, ὅμως, πηγαίνοντας νά τελέσῃ λειτουργία στὸ χωριὸ Μπρατβίστα τοῦ Μοράβα ἔπασσε σὲ ἐνέδρα ἀλβανορουμενῶν κομιτατζήδων μὲ ἀποτέλεσμα νά πέσῃ νεκρὸς ἀπὸ τίς σφαῖρες τῶν δολοφόνων του.

Ἡ ἀπώλεια τοῦ Δεσπότη καί ἡ ἀποφασιστικὴ γιά ἀγῶνα

Ἡ εἶδηση τοῦ θανάτου του συ-

γκλόνισε τὸ πανελλήνιο καί σκόρπισε πόνο καί ὀδύνη στίς ψυχές τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Κορυτσᾶς. Κραυγὲς ὀργῆς ἀκούστηκαν κί' ὄρκοι δόθηκαν στὸν ὕψιστο γιά ἐκδίκηση... Καταφθάνουν γιά νά τελέσουν τὴν κηδεῖα του δύο Δεσποτάδες. Ὁ Δυρραχίου Προκόπιος, πού ἀργότερα ἔγινε Ἰκονίου, καί ὁ Καστοριάς Γερμανὸς Καραβαγγέλης, κατ' ἐντολή τοῦ Πατριάρχου νά κάνει τὴν κηδεῖα τοῦ Φωτίου. Ἐγραφε ὁ Γερμανός: «Ὁ Μητροπολίτης ἦταν φίλος καί συμμαθητὴς μου, ἄνθρωπος μορφωμένος καί εἰρηνικός, πού μὲ παρακαλοῦσε νά πάψω τίς ἐπικίνδυνες περιοδεῖες μου, νά μὴν τρέχω δεξιὰ κί' ἀριστερὰ γιατί θά μὲ σκοτώσουν οἱ Βούλγαροι καί οἱ συνεργαζόμενοι μαζί τους Τουρκαλβανοί». Καί παρακάτω: «Ἐγὼ ἐκφώνησα τὸν ἐπικηδεῖο τοῦ ἀείμνηστου Φωτίου. Ἀνέβηκα στὸν ἄμβωνα καί ἄρχισα μὲ τὸ προφητικὸ ρητό, "οὐκ ἐκλείπει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καί ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ὧ ἀπόκειται καί αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν.". Καί συγχρόνως μὲ τὸ χέρι μου ἔδειχνα πρὸς τὴν Ἑλλάδα». Τοὺς εἶπε πὼς δὲν πρέπει νά ἀπελπίζονται, πὼς στὴ θέση τοῦ σκοτωμένου ἐμεῖς θά στείλουμε καλύτερον, κί' ἂν τὸν σκοτώσουν κί' αὐτὸν θά στείλουμε ἄλλον καλύτερον. Αὐτὴ, τοὺς εἶπε, ἦταν ἡ μοῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, νά

ἐργάζεται μὲ τὸ αἷμα του γιά τὴν ἀπελευθέρωσή του.

Τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα, ἀνάμεσα του καί ἄρκετοὶ παπᾶδες τῆς περιοχῆς, κλαίει κί' ἐνθουσιάζεται. Ζητωκραυγὲς ἀντηχοῦν. Κατάρες ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς δολοφόνους. Ἡ ἐπίδραση τοῦ λόγου του, στοὺς κατατρομαγμένους Κορυτσαῖους εἶναι τεράστια.

Ἡ διαλεύκανση τοῦ ἀποτρόπαιου ἐγκλήματος

Ὁ Γερμανὸς Καραβαγγέλης ἤθελε νά ξεδιαλύνῃ τὸ ἐγκλημα. Μετὰ τὴν κηδεῖα ἄρχισε ἀνακρίσεις σάν νά ἦταν ὁ ἴδιος δικαστικὸς λειτουργός. Ἀπὸ τοὺς πολλοὺς πού ρώτησε, διὰπίστωσε πὼς στὴ δολοφονία τοῦ Φωτίου εἶχε βάλει τὸ χέρι του ὁ αἰμοχαρὴς βοεβόδας Μῆτρος Βλάχος. Εἶχε φθάσει σ' ἓνα χωριὸ ἔξω ἀπὸ τὴν Κορυτσά καί εἶχε συνεννοηθεῖ μὲ τοὺς Ἀλβανούς γιά κοινὴ δρᾶση ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Σκόρπισε πολὺ χρέμα γιά νά τοὺς ἐξαγοράσῃ. Τοὺς ὑποσχέθηκε πολλά. Πλούτη καί ἀξιώματα. Ἐκεῖ ἀποφασίστηκε καί ἡ δολοφονία τοῦ Φωτίου. Ἀνατέθηκε ἡ ἐκτέλεση σ' ἓναν Κορυτσαῖο ἀλβανιστὴ πού λεγόταν Σπύρος Κωστοῦρος. Ἔτσι ἔστησαν ἐνέδρα στὸν Φώτιο, καί πυροβολώντας τὸν δολοφόνησαν τὴν ὥρα πού πήγαινε νά ἐκτελέσῃ τὸ ὕψιστο καθῆκον του.

Ξεσηκώθηκαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες καί τότε μόνο οἱ τοπικὲς ἀρχὲς διέταξαν ἔρευνες καί συνέλαβαν δύο ρουμανίζοντες, ἐνῶ διέφυγε ὁ Κωστοῦρος, ὁ ὁποῖος συνελήφθη ἀργότερα μαζί μὲ τοὺς δύο γιούς του. Ὁ δολοφόνος τιμωρήθηκε παραδειγματικά: πλήρωσε κί' αὐτὸς μὲ τὴ ζωὴ του.

Τότε τὸ Πατριαρχεῖο διόρισε στὴ θέση τοῦ Φωτίου ἓναν ἄλλο Πόντιο, τὸν μητροπολίτη Ροδοπόλεως Γερβάσιο, ἓναν φλογερὸ ἱεράρχη πού συνέχισε τὸ ἐθνικὸ ἔργο τοῦ Φωτίου...

Πηγή:

<https://cognoscoteam.gr/>

Έτησια συνάντηση στελεχών ΣΦΕΒΑ

Πραγματοποιήθηκε το διήμερο 22-23 Ιουλίου 2023 η έτησια συνάντηση στελεχών της ΣΦΕΒΑ στην Ι.Μ. Ταξιαρχών Γκούρας υπό την αιγίδα του Σεβασμιωτάτου Μητρ. Δρυϊνουπόλεως και προέδρου του ΠΑΣΥΒΑ, κ. Ανδρέα.

Τρία ήταν τα κύρια σημεία που απασχόλησαν τα στελέχη της ΣΦΕΒΑ. Πρώτον, το πρόβλημα της ερήμωσης των βορειοηπειρωτικών χωριών, που ήταν μέν για χρόνια ένα πολύ σημαντικό θέμα αλλά παρουσιάζει περαιτέρω οξυνση μετά την πανδημία του κορωνοϊού. Η εγκατάλειψη των χωριών είναι φαινόμενο που μαστίζει όλη την αλβανική επικράτεια όμως στην περίπτωση των περιοχών της Β. Ήπειρου, το θέμα έχει ιδιαίτερα σημαντική εθνική χροιά. Δεύτερον, οι εκλογές του Μαΐου στη γείτονα χώρα ιδιαίτερα στις περιοχές που ζει μαζί ο Έλληνοισμός, όπως Άγιοι Σαράντα, Αργυρόκαστρο, Κορυτσά πέρα προφανώς από τους Δήμους Φοινίκης, Χειμάρρας και Δρόπολης. Τρίτον, η συνεχιζόμενη προκλητική προφυλάκιση του έκλεγμένου δημάρχου Χειμάρρας, Φρέντυ Μπελέρη.

Κοινή συνισταμένη και στα τρία παραπάνω θέματα είναι η συνε-

χιζόμενη ύφαρπαγή της περιουσίας των Βορειοηπειρωτών και η έλλειψη κράτους δικαίου στην Αλβανία, όπου ο Αλβανός πρωθυπουργός Έντι Ράμα αισθάνεται παντοδύναμος, δέν ανταπέδωσε έμπρακτα την απλόχερη αβρότητα της Ελληνικής Πολιτείας, άσπάζεται την έχθρική στάση της Τουρκίας και χρησιμοποίησε στις τελευταίες εκλογές τον πλήρως ελεγχόμενο από τον ίδιο κρατικό μηχανισμό για έξαγορά ψήφων, έκβιασμούς και απειλές. Ένω δέν διστάζει παρά τις όποιες πιέσεις με άναπόδεικτες κατηγορίες να κρατά φυλακισμένο τον κ. Μπελέρη, για τον όποιο ο Αλβανός πρωθυπουργός θεωρεί ότι θα σταθεί εμπόδιο στα άνομα σχέδιά του για την περιοχή της Χειμάρρας.

ΑΗΘΕΙΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΡΑΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Αν και είναι παρήγορο που οι πολιτικοί στην Ελλάδα, σε δύο πρόσφατες περιπτώσεις (συνεδρίασης ειδικής επιτροπής της Βουλής και θέμα Μπελέρη) δείχνουν να ξεπερνούν ιδεοληπτικές άγκυλώσεις του παρελθόντος και

νά αναγνωρίζουν το Βορειοηπειρωτικό ως εθνικό θέμα, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των εθνικών δικαιών των αδελφών μας στην Βόρειο Ήπειρο παραμένει ζητούμενο. Με δεδομένη την συνεχιζόμενη κοροϊδία της αλβανικής πλευράς για την κράτηση Μπελέρη, με τη σημερινή (25-7) απόφαση του Άνωτάτου Δικαστηρίου της Αλβανίας, χρέος της Ελληνικής Πολιτείας είναι να απαιτήσει την άμεση και άνευ όρων απελευθέρωση του έκλεγμένου δημάρχου Χειμάρρας. Επίσης δέ να χαράξει υπερκομματική, μακροπρόθεσμη και άμεσα εφαρμόσιμη εθνική πολιτική για το θέμα της Β. Ήπειρου.

Παράλληλα αναγνωρίζουμε την αγάπη των Βορειοηπειρωτών για τον τόπο τους και τη θέλησή τους, ακόμη κι αν έχουν πρόσκαιρα φύγει, να μὴν ξεριζωθούν από την ιδιαίτερη πατρίδα τους. Συμπαραστεκόμαστε θερμά σε όσους φυλάττουν Θερμοπύλες αλλά και όσους Έλλαδίτες υπηρέτουν από εκεί το εθνικό θέμα.

Καλοῦμε όλους τους αγαπητούς μας αδερφούς Βορειοηπειρώτες,

όπου κι αν βρίσκονται, να πάρουν τις τύχες του τόπου στα χέρια τους, χωρίς να περιμένουν δυστυχώς πολλά από την Έλληνική Πολιτεία. Καί ειδικά οι νέοι Βορειοηπειρώτες που διαβιούν μακριά από τις πατρογονικές τους έστιες να φροντίσουν να λάβουν και την αλβανική ταυτότητα ώστε να έχουν λόγο στα τεκταινόμενα της ιδιαίτερης πατρίδας τους αλλά και τη δυνατότητα να άσκήσουν το έκλογικό τους δικαίωμα.

Με αυτόν τον τρόπο πιστεύουμε θα έρθει η πραγματική όμόνοια και συμπόρευση πολιτικής ήγεσίας και λαού, που είναι απαραίτητη για κάθε εθνική επιτυχία ώστε να άποκατασταθεί ή βάναυσα καταπατημένη δικαιοσύνη άναφορικά με το άδικημένο εθνικό θέμα της Β. Ήπειρου.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ
ΕΝΩΣΗ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ
ΑΓΩΝΑ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Την Παρασκευή, 18 Αύγουστου και το Σάββατο 19 Αύγουστου, το κατοχικό καθεστώς της Κύπρου προέβη σε άπαράδεκτες, θρασυάτες και παράνομες έέργειες στην πράσινη / νεκρή ζώνη της Κύπρου. Εϊδικότερα έπραγματοποίησε έκνομα όδικά και άλλα έργα στο δικοινοτικό χωριό Πύλα Άμμοχώστου, έπιδιώκοντας να προκαλέση νέα, τετελεσμένα γεγονότα, σε μιά χρονική στιγμή που το Κυπριακό έχει διπλωματικά και διπραγματευτικά βαλτώσει.

Χαρακτηριστικό της θρασυήτας των Τουρκοκυπρίων είναι, ότι το πρωί της 18ης Αύγουστου έχρησιμοποίησαν βία κατά των Βρετανών και Σλοβάκων άνδρων της Είρηνευτικής Δυνάμεως του ΟΗΕ (UNFICYP), που βρίσκειται στην Κύπρο από το 1964. Video, που είδαν το φώς της δημοσιότητας, παρουσίασαν την προκλητική συμπεριφορά του ψευδοκράτους ενάντιον των μελών και όχημάτων της Είρηνευτικής Δυνάμεως των Ηνωμένων Έθνών, που έπεχείρησαν να παρεμποδίσουν μη έξουσιοδοτημένες έργασίες κατασκευής δρόμου εντός της νεκρής ζώνης.

Τις εν λόγω έκνομες έέργειες κατεδίκασαν με έντονες άνακοινώσεις ο ΟΗΕ, ή Έλληνική Κυβέρνηση, ή Κυπριακή Κυβέρνηση, ή Ε.Ε., οι κυβερνήσεις των Η.Π.Α., της Μεγάλης Βρετανίας και της Γαλλίας, καθώς και ή UNFICYP με ξεχωριστή άνακοινώσή της.

ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Στις 25 Ιουλίου 2023, αεροπλάνο Canadair, επιχειρώντας να σβήσει την πυρκαϊά στον Πλατανιστό Εύβοιας, κατέπεσε, παρασύροντας στον θάνατο τους δύο πιλότους του : Τόν κυβερνήτη, σημηναγό Χρήστο Μουλᾶ, 34 ετών, και τόν συγκυβερνήτη, άνθυποσημηναγό Περικλή Στεφανίδη, 27 ετών.

Ἡ Ἑλλάδα ὁλόκληρη βυθίστηκε στοῦ πένθος γιά τήν ἀπώλεια τῶν δύο αὐτῶν ἐξαιρετῶν ἀξιωματικῶν, ἐνῶ τριήμερο πένθος κηρύχθηκε στίς Ἐνοπλες Δυνάμεις. Οἱ ἄνδρες καί οἱ γυναῖκες τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῆς Πυροσβεστικῆς καί τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἔδιναν μέ αὐταπάρνηση καί σέ καθημερινή βάση τόν δικό τους πιτάνιο ἀγῶνα γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν μεγάλων καταστροφικῶν πυρκαϊῶν, σέ ὅλη τήν διάρκεια τοῦ καλοκαιριοῦ.

Κί' ἐδῶ πρέπει νά τονίσουμε τὸ πόση ἀνευθυνότητα δείχνουν ὠρισμένοι, οἱ ὁποῖοι, ἀθεόφοβοι καί ἀδιάντροποι, ἀνάβουν φωτιές καί καίνε τὰ δάση μας, μέ δραματικά ἀποτελέσματα γιά τίς ἀνθρώπινες ζωές, ἀλλά καί γιά τὸ περιβάλλον καί τίς περιουσίες τῶν πολιτῶν. Γι'αὐτό, ὅλοι μας ἔχουμε εὐθύνη, ἰδίως ἀπέναντι στοὺς μάχιμους συμπολίτες μας, δύο ἀπὸ τοὺς ὁποίους, ὅπως ἀναφέρουμε παραπάνω, προστέθηκαν στὸν κατάλογο τῶν ἡρωϊκῶν στελεχῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, πού ἔχασαν τήν ζωή τους τήν ὥρα τοῦ καθήκοντος. Ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη τους.

"B.B."

ΣΟΒΑΡΟ ΑΤΟΠΗΜΑ ΤΗΣ ΕΡΤ

Στὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου, ἡ ΕΡΤ (μέ τίνος τήν πρωτοβουλία;) ἔδωσε βῆμα στὸν Ἀλβανὸ Πρωθυπουργὸ Ἐντι Ράμα, ὁ ὁποῖος, ἂν δὲν εἶναι (πὺ εἶναι) προσωπικά ὑπεύθυνος γιά τήν φυλάκιση τοῦ ἐκλεγμένου Δημάρχου Χειμάρρας Φρέντι Μπελέρη, ὅμως δικαιολογεῖ τήν σύλληψή του, ὅπως τὸ ἔκανε ἀπὸ τὸ βῆμα πὺ τοῦ ἔδωσε ἡ ΕΡΤ...

Οἱ τηλεθεατῆς τὸν ἄκουσαν νά ὑποστηρίζη, ὅτι στή χώρα του ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἀνεξάρτητη ! Κί' ἀκόμη, τὸν ἄκουσαν νά κατηγορῆ τοὺς Βορειοηπειρώτες ὅτι "χειραγωγῶν" τήν Κυβέρνηση τῶν Ἀθηνῶν γιά νά ὑποστηρίξη "τούς ὄχι καί τόσο εὐγενεῖς σκοποὺς τους" !

Τήν συνέντευξη τοῦ Ράμα ἐπῆρε κάποιος δημοσιογράφος ὀνόματι Ἀλέξανδρος Μάρκου, ὁ ὁποῖος οὐσιαστικά, ἔδωσε στὸν Ἀλβανὸ Πρωθυπουργὸ τήν ἄνεση νά ἐλεεινολογήσῃ τοὺς Βορειοηπειρώτες ἀδελφούς. Καί μετὰ, μ' ἓνα ρεσιτάλ ὑποκρισίας νά πῆ, ὅτι "ἡ Ἑλληνική Μεινότητα στήν Ἀλβανία ἀποτελεῖ θησαυρὸ γιά τὸν πολιτισμὸ τῆς συνύπαρξής μας" (!), ἐμπαίζοντας καί χλευάζοντας ὅλους μας καί προσβάλλοντας τήν νοημοσύνη μας.

Γιά τὸ σοβαρὸ αὐτὸ ἀτόπημα τῆς ΕΡΤ πρέπει νά καταλογισθοῦν εὐθύνες καί νά διερευνηθῆ τὸ πῶς προέκυψε αὐτή ἡ ἀπαράδεκτη συνέντευξη. Γιατί, πάει πολὺ νά μᾶς κοροϊδεύει τόσο ἀσύστολα ὁ κ. Ράμα μέσα στοῦ σπίτι μας.

"B.B."

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΕΜΙΚΗ

Στὴν Τουρκία, ὁ Πρόεδρος Ἐρντογάν, μέ τήν εὐκαιρία τῆς λεγόμενης "Ἡμέρας τῆς Νίκης", ὡς καί τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς "Ἡμέρας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων" ἐχρησιμοποίησε ἀκράϊες, ἐπιθετικές καί ἀναθεωρητικές ἐκφράσεις ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, προξενῶντας ἐκ νέου προβληματισμὸ γιά τίς συναντήσεις τοῦ Ἑλληνα Πρωθυπουργοῦ μέ τὸν Ἐρντογάν σέ Νέα Ὑόρκη καί Θεσσαλονίκη.

Πάντως, τὸ πιὸ ἐξωφρενικὸ εἶναι αὐτὸ πὺ ἰσχυρίστηκε ὁ Τοῦρκος Πρόεδρος, διαστρεβλώνοντας τήν ἱστορία καί παρερμηνεύοντας τὰ τότε γεγονότα, ὅτι "οἱ Ἕλληνες κατέστρεψαν καί ἔκαψαν τὴ Σμύρνη" !!!

Στὴν συνέχεια τῶν προκλητικῶν δηλώσεών του εἶπε, ὅτι "οἱ τουρκικὲς σημαῖες κυμάτιζαν στὸν Οὐρανὸ τῆς Σμύρνης, τήν ὁποία εἶχε καταστρέψει καί κάψει ὁ ἐχθρὸς πὺ διέφυγε" !!! Καί κατέληξε λέγοντας, ὅτι "ἔτσι κερδίσαμε τὸν πόλεμο, μέ μάχες πὺ δώσαμε ἐπὶ 3,5 χρόνια ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, πὺ μέ τίς προδοτικὲς φιλοδοξίες του ἀλλὰ καί τίς βρώμικες μπότες του ἔρωσε τήν μόνιμη πατρίδα μας, τὴν Ἀνατολία" !!!

Αὐστηρὴ ἀπάντηση στὸ παρανοικὸ παραλήρημα τοῦ Ἐρντογάν ἔδωσε τὸ Ἑλληνικὸ ΥΠΕΞ. Ἀλλά, στοῦ κουφοῦ τήν πόρτα, ὅσο θέλεις βρόντα...

"B.B."

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ

Στις 15 Αὐγούστου 2023, ἀνήμερα τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος ἐπισκέφθηκε, στοῦ κελλί του, τὸν φυλακισμένον Δημάρχο Χειμάρρας κ. Φρέντι Μπελέρη.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δώρισε στὸν Μπελέρη μιὰ εἰκόνα τῆς Παναγίας, μέ τήν εὐχή νά τὸν στηρίξη καί νά τὸν ἐνισχύη στίς ὅποιοσδήποτε δυσκολίες.

Ἀπὸ τήν πλευρά του, ὁ ἐκλεγμένος Δημάρχος Χειμάρρας δήλωσε: "Θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ὀλόψυχα τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας κύριο Ἀναστάσιο γιά τήν ἐπίσκεψή του. Εἶμαι βαθύτατα συγκινημένος, πὺ ἀνήμερα τῆς Παναγίας μέ εὐλόγησε μέ τὸ δῶρο τῆς παρουσίας του, τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης του".

Ἐν τῷ μεταξύ, τήν παραμονή τοῦ Δεκαπενταυγούστου, στήν κεντρικὴ πλατεία τῆς Χειμάρρας, Ἕλληνες Βορειοηπειρώτες ἀπὸ πόλεις καί χωριά τῆς περιοχῆς, ἀλλὰ καί πολλοὶ Ἑλλαδίτες, πὺ ἀνταποκρίθηκαν στοῦ κάλεσμα τῆς "ΟΜΟΝΟΙΑΣ" καί τῶν λοιπῶν Βορειοηπειρωτικῶν Σωματείων, διαδήλωσαν ὑπὲρ τῆς ἄμεσης ἀποφυλακίσεως καί τῆς ἄμεσης ὀρκωμοσίας ὡς Δημάρχου τῆς Χειμάρρας, τοῦ Φρέντι Μπελέρη. Νά σημειωθῆ ὅτι στήν ἀνωτέρω ἐκδήλωση ἔδωσαν παρουσία μέ ἐκπροσώπους τους καί τὰ κόμματα τῆς ἀλβανικῆς ἀντιπολιτεύσεως, πὺ εἶχαν στηρίξει τὸν Μπελέρη γιά τήν ἐκλογή του.

"B.B."

Ἰδρυτής: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ (+)
Ἰδιοκτησία: Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)

Ἔδρα: Κόνιτσα Ἰωαννίνων -**Ἀλληλογραφία:** «Βορειοηπειρωτικὸν Βῆμα» 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλέφωνο: 26550-23384 -**Τηλεμοιότυπο (Fax):** 26550-23385
Ἡλεκτρονικὸ Ταχυδρομεῖο (e-mail): vor.vima@imdpk.gr
Ἐκδότης -Υπεύθυνος κατὰ τὸν Νόμο: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτης κ.κ. ΑΝΔΡΕΑΣ.
Διευθ. Συντάξεως: Δημ. Καλλιακμάνης. **Υπεύθυνοι Ὑλης:** Χρ. Σιχλιμοίρης, Γ. Ἐξαρχος.
Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Ἀπ. Σουτόπουλος. - **Νομικὸς Σύμβουλος:** Ἀθ. Κίτσιος
Εἰδικὸι Συνεργάτες: Ἀπ. Π. Παπαθεοδώρου, Κ. Χολέβας, Ἰωάν. Παπαφλωράτος.
Ἐκτύπωση - Ἠλ. σελιδοποίηση-Βιβλιοδεσία: Veneto A.B.E.E.: Τηλ.: 26510 85333

Τὸ «Βορειοηπειρωτικὸν Βῆμα» ἐκδίδεται καί κυκλοφορεῖ δωρεάν.
Ἐπειδὴ, ὅμως, τὰ ἐξοδὰ του εἶναι πολλὰ, γι' αὐτὸ κάθε οἰκονομικὴ ἐνίσχυση γίνεται εὐχαριστῶς δεκτὴ ἢ μέ Ταχυδρομικὴ Ἐπιταγή (441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ) ἢ στὸν λογαριασμὸ 386/296059-16 τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά λαμβάνουν τὸ «B.B.» στοῦ σπίτι τους ἢ στήν ἐργασία τους, μποροῦν νά στείλουν τὰ στοιχεῖα τους: ἢ μέ ἐπιστολὴ τους στήν διεύθυνση 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ, ἢ στήν ἠλεκτρονικὴ διεύθυνση vor.vima@imdpk.gr ἢ ἐπικοινωνῶντας στοῦ τηλέφωνο 26550 25029 (π. Χερουβεῖμ).

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)
σὴν ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ IBAN: GR 7801103860000038629605916